రుద్ర సింహం

వి.ఎస్. రావ్

తలుపు తోసుకుని అతను గదిలోకి ప్రవేశించి, వీపుతో తలుపు మూసి అలాగే నిలబడ్డాడు.

గదంతా సిగరెట్ పొగ పొగమంచులా వ్యాపించింది.

టేబుల్ చుట్టూ కుర్చీల్లో కూచున్న అయిదుగురు వ్యక్తులూ అతని వేపు చూశారు.

బ్రౌన్ కలర్ పాంటు స్నఫ్ కలర్ ఫుల్ స్వెట్టర్. అంగుళం పొడవు పెరిగిన గడ్డం. నల్ల కళ్ళద్దాలు. సగం కాలిన కరోనా సిగార్ అతని పళ్ళ మధ్యనుంచీ ఏటవాలుగా వేలాడుతోంది. సన్నగా, పొడుగ్గా వున్న కాళీప్రసాద్ తన అనుచరుల్ని చిరునవ్వుతో చూస్తూ ఖాళీ కుర్చీ వేపు అడుగులేశాడు.

అయిదుగురూ వినయంగా లేచి నిలబడ్డారు.

చేతిలోని బ్రీఫ్‌కేస్‌ని టేబుల్ మీద వుంచి, కాళీప్రసాద్ కుర్చీలో నిటారుగా కూచున్నాడు, నల్ల

కళ్ళద్దాల్ని తీసి, టేబుల్ మీద పెట్టాడు. అతని కళ్ళు ఎర్రగా వాళ్ళని పరీక్షిస్తున్నాయి. అందరూ నెలరోజులుగా గెడ్డాలు గీసుకోడం మానేశారు; అతని సలహా ప్రకారం. తిరపతి వెళ్ళబోయే యాత్రికుల్లా వున్నారందరు.

"డియర్ ఫ్రెండ్స్, ఎదురుచూసిన ముహూర్తం వచ్చేసింది! సిద్ధంగా వున్నారా?" కాళీప్రసాద్ కంఠం అతని ఆకారంతో పొత్తులేకుండా బిగ్గరగా, బొంగురుగా ధ్వనించింది. జవాబుగా అయిదు తలలూ పొలంలో గాలికి వూగే దిష్టిబొమ్మల తలల్లా వూగేయి.

కాళీప్రసాద్ బ్రీఫ్ కేస్ తెరిచాడు. ఐదు వాకీ—టాకీల్ని, నాలుగంగుళాల పొడవూ, రెండంగుళాల వెడల్పూ వున్న అరడజను నల్లటి బాక్సుల్ని బల్లమీద జాగ్రత్తగా పెట్టాడు.

"భైరవ్!"

లావుగా పొట్టిగా ఉన్న వ్యక్తి లేచి నిలబడ్డాడు. టెలిఫోన్ మెకానిక్ దుస్తుల్లో ఉన్నాడతను.

"ఈ బాంబుని షెడ్‌లో వున్న అతని కారుకి తగిలించు. ఈ వాకీటాకీ నీ దగ్గరుంచుకో. ఇప్పుడు పదకొండున్నరయ్యింది. సరిగ్గా అరగంటలో నువ్వు పని పూర్తి చేస్తావ్. గోపీని నీతో తీసుకెళ్ళు. పని పూర్తి అయిన మరుక్షణం నాకు వాకీటాకీ ద్వారా రిపోర్ట్ చెయ్. ఆ తరవాత ప్రతి పదిహేను నిమిషాలకీ, అవసరమైన ప్రతి క్షణమూ—నువ్వు నాకు రిపోర్టుచేస్తూ వుంటావ్. ఆ ఇల్లూ, ఇంట్లోకి బైటికీ వెళ్ళి, వచ్చే మనుషులూ నీ కళ్ళ నుంచీ తప్పించుకోకూడదు. మాగ్నెటో ఫోన్, తతిమ్మా పరికరాలూ రెడీగా వున్నాయా?" కాళీప్రసాద్

ప్రశ్నించాడు.

"అన్నీ సిద్ధంగా వున్నాయి బాస్" భైరవ్ జవా బిచ్చాడు, వాకీటాకీనీ, బాంబునీ దాచుకుంటూ.

కాళీప్రసాద్ వాకీటాకీల్నీ బాంబుల్నీ మిగిలిన నలుగురికీ పంచాడు.

"మనం అయిదుగురం రంగస్థలానికి వెళ్తున్నాం. ఈ టపాకాయల్ని యెక్కడెక్కడ పెట్టాలో, యెవరెవరు ఏయే పని చేయాలో అక్కడ వివరిస్తాను. మనం అనుకున్న దానికన్నా అక్కడ మంద ఎక్కువగా వుండొచ్చు. ఏం జరిగిందో వాళ్ళు తెలుసుకునేలోగా పని జరిగిపోవాలి. మీకిచ్చిన జాబితాల ప్రకారం అన్నీ తెచ్చుకున్నారా?"

జవాబుగా అన్ని తలలూ పాముపడగల్లా ఆడేయి. ఎంత తక్కువగా మాట్లాడితే తాము నాయకుడికి అంత ఇష్టమని వాళ్ళకి తెలుసు'

"వెరీగుడ్ ....బాంబుల్ని పేల్చే ఎలెక్ట్రానిక్ డిటొనేటర్ నా దగ్గరుంది. నేను యింతకాలం ఇచ్చిన థీరిటికల్, ప్రాక్టికల్ ట్రెయినింగ్ ని పరీక్ష రాసే విద్యార్థుల్లా-తెలివైన విద్యార్థుల్లా-గుర్తుంచుకుంటే నాటకం బ్రహ్మాండంగా విజయవంతమవుతుంది. మీ శక్తిసామర్థ్యాలమీద నాకు నమ్మకం వుంది. నేను మీకిచ్చిన కొత్త పేర్లకి మీరు చాలా సహజంగా రెస్పాండ్ అవుతున్నారు! కేపిటల్! .... భైరవ్, మొదట నువ్వూ, గోపీ వెళ్ళిపొండి. తరవాత అయిదు నిమిషాల్లో మేం నలుగురం మా గమ్యస్థానానికి బయల్దేరుతాం" అన్నాడు కాళీప్రసాద్.

ఆల్బర్టు చిన్నగా దగ్గి, టేబుల్ మీదున్న మూడు విస్కీ బాటిల్స్ నీ, సోడాబుడ్లనీ ఆశగా చూశాడు. అతని చూపుల్ని గ్రహించి కాళీప్రసాద్ చిన్నగా

నవ్వాడు. "హోటల్ వాళ్ళకి అనుమానం రాకుండా వుండటానికి డ్రింక్స్ తెప్పించమన్నాను. మనం పద్మ వ్యూహంలోకి వెళుతున్నాం. అక్కడికి విస్కీ తోడుగా రావడం ప్రమాదం! పనయ్యాక విస్కీలో మీరంతా స్నానాలు చేయొచ్చు. గ్లాసుల్లో కొద్దిగా విస్కీ పోసి, బుడ్డీల్ని సింకుల్లో ఖాళీచేయాలి. సోడాలు తాగేయాలి" అన్నాడతను.

రాంబాబు గోలీల్ని వేలితో కొట్టి, సోడాబుడ్లని అందరికీ అందించాడు. ఆల్బర్టు విచారంతో విస్కీ సీసాల్ని సింకులో వొంపేసి, గ్లాసుల్లో కొద్దికొద్దిగ పోశాడు. టేబిల్ మీద నాలుగు చుక్కలు వదిలాడు. కాళీప్రసాద్ కళ్ళు డేగకళ్ళలా అంతా గమనిస్తున్నాయి. సెట్టింగ్ చక్కగా వుంది!

గంగారామ్ చిన్నగా దగ్గాడు. అతను శబ్దంచేయడం అదే మొదటిసారి. అకారణంగా గంగారామ్ దగ్గాడు. కాళీప్రసాద్ అతన్ని ప్రశ్నార్థకంగా చూశాడు. "గంగారామ్, ఏమిటి?"

గంగారామ్ కుర్చీలో ఇబ్బందిగా కదిలాడు. జేబు లోంచి చార్మినార్ తీసి వెలిగించాడు.

"మీరందరూ, ముఖ్యంగా....గోపీ....నన్ను క్షమిం చాలి.... చేజిక్కిన డబ్బులో గోపీ యెగిరిపోతే మనం ఏంచేస్తాం? .... ఇది .... చాలా పెద్ద మొత్తం .... ఈ రోజుల్లో నోటుని చూస్తే కుంటివాడూ గంతులేస్తూ అందకుండా పరిగెడతాడు!"

కాళీప్రసాద్ తీక్షణంగా చూశాడు. "గంగారామ్, మీ అయిదుగుర్నీ అర్నెల్లగా నేను రకరకాలుగా పరీ క్షించి చేరిజావేశాను. ఎన్నో విషయాల్లో నా అంచనా

తప్పినా, మనుషుల విషయంలో నా అంచనా ఇంత వరకూ తప్పలేదు! గోపీ పాత్రని నువ్వు పోషిస్తానంటే ఎవరు పోషిస్తామన్నా — నాకు అభ్యంతరం లేదు!"

"వొద్దులెండి .... నేను .... సులభంగా ఆశకు లొంగి పోతాను!" అన్నాడు గంగారామ్ చిన్నగా నవ్వుతూ.

"నిజం చెప్పినందుకు మెచ్చుకుంటున్నా. గోపీ మనల్ని మోసం చేయడు; మోసం చేయలేడు! అలా జరిగితే చట్టంతో బాటు అతని సహచరులూ అతనికోసం వేటాడతారు. ఈ హస్తాల్ని దాటి గోపీ ఎక్కడికీ పోలేడు!" అన్నాడు కాళీప్రసాద్ గోపీవైపు తీక్షణంగా చూస్తూ.

"గంగారామ్‌కి అనుమానం రావడం సహజం కాన్. నేను మనుషుల్ని మోసం చేస్తాను; స్నేహితుల్ని కాదు!" అన్నాడు గోపీ సగర్వంగా.

కాళీప్రసాద్ తృప్తికరంగా తలవూపాడు. "ఇది మన ఫస్టు ఎడ్వెంచర్. ముందు ముందు యిలాంటివెన్నో మనం చేపడతాం. నా బ్రెయిన్‌లో కోట్లవిలువ చేసే కొత్త కొత్త ప్లాన్‌లు చేపల్లా గెంతులేస్తున్నాయ్! మనం ఆరు పార్ట్స్నగా, ఒక యంత్రంగా పనిచేస్తాం! పనయ్యాక మీరు అంతా మర్చిపోవాలి. ఈ ప్లానుకి సంబంధించిన బ్రెయిన్ వర్క్ పూర్తిగా నాది. ఈ క్షణందాకా, సింకులో పోసిన విస్కీలోసహా మొత్తం ఖర్చుని నేనే భరించాను. సెంట్ పర్సెంట్ రిస్క్ నేనే తీసుకుంటున్నా. అంచేత మొత్తంలో ఫిఫ్టీ పర్సెంట్ నేను తీసుకుంటాను. తతిమ్మాది మీ అందరిదీ! ఓకే?"

అందరూ సంగీతం వింటున్న వాళ్ళలా తలలు ఆడించారు. కాళీప్రసాద్ సాలోచనగా తన గెడ్డాన్ని తడువు

చున్నాడు.

"పని పూర్తవగానే మనం చేయాల్సిన మొదటి పని, గడ్డాలు గీసుకోడం! గుర్తుంచుకోండి. రంగంలో దిగిన క్షణంనుంచీ నేను గ్రీన్ సిగ్నల్ యిచ్చేదాకా అందరూ మొహాలకి మాస్కులూ, చేతులకి గ్లవ్సూ ధరించండి!

"సో లెటస్ స్టార్టు!" అంటూ కాళీప్రసాద్ లేచాడు.

2

అర్ధరాత్రి దాటింది.

సిటీకి దూరంగా వున్న, 'ప్రతిధ్వని', 'ది ఎకో' దిన పత్రికల్నీ, ఇతర పత్రికల్నీ ప్రచురించే 'చక్రవర్తి ఎస్టేట్స్'లో లైట్లు వెలుగుతున్నాయి. సాధారణంగా డిస్పాచ్ శబ్దాలతో హడావిడిగా ఉండే కాంపౌండు స్మశానంలా నిశ్శబ్దంగా వుంది. తన పర్యవేక్షణలో పూర్తయిన పనిని కాళీప్రసాద్ జాగ్రత్తగా పరిశీలిస్తున్నాడు....

బిల్డింగ్ వెనక భాగంలో డిస్పాచ్ సెక్షన్ ముందు పది వ్యాన్‌లు వరసగా నిలబడ్డాయి. పత్రికలతో భర్తీ అయివుండాల్సిన వ్యాన్‌లు ఇవాళ ఖాళీగా వున్నాయి. మధ్యనున్న వ్యాన్ మీద వాకీటాకీ పట్టుకుని గంగారామ్ పద్మాసనం వేసుకూర్చున్నాడు. అతని వొళ్ళో రివాల్వర్ వుంది....

కాళీప్రసాద్ బిల్డింగ్ ఎడంవేపు నుంచీ ముందుభాగం చేరుకున్నాడు. మెయిన్ గేటు మూయబడి తాళం వేయబడింది. బిల్డింగ్ పైన రాంబాబు బురుజుమీద సిపాయిలా నిలబడ్డాడు. నల్లటి ఆకాశం బ్యాక్‌గ్రౌండ్‌లో అతను విగ్రహంలా ఉన్నాడు. అతని మెడలోంచి పవర్‌ఫుల్ బైనాక్యులర్ వేలాడుతోంది. కాళీప్రసాద్‌ను చూసి,

అతను చెయ్యొత్తాడు.

భవనాన్ని ప్రదక్షిణం చేస్తూ కాళీప్రసాద్ మళ్ళా వెనకభాగం — చేరుకున్నాడు. డిశ్పాచ్ డోర్ గుండా లోపల ప్రవేశించాడు. హాల్లో గుట్టగా పడివున్న పేపర్ల, పత్రికల బండిల్స్‌ని తృప్తికరంగా చూశాడు. తమ చేతిలోని ఆయుధాల్ని చూసి, వర్కర్స్ అంతా వాటిని గడ్డివాములా మేటవేయడంలో పూర్తిగా సహాకరించారు!

కాళీప్రసాద్ పక్కగా వున్న గదిలోకి ప్రవేశించాడు. నాటకం ఆఖరు సీనులో గ్రూప్‌ని చూసే డైరెక్టర్‌లా అందర్నీ పరీక్షగా చూశాడు. అతని కళ్ళు అందర్నీ లెక్కిస్తున్నాయి. పాతికమంది వర్కర్స్, పదిమంది యూనిఫామ్డ్ డ్రైవర్స్, ముగ్గురు సెక్యూరిటీ గార్డ్స్, సర్క్యులేషన్ అసిస్టెంట్స్ — అందరూ భద్రంగా ఉన్నారు!

అందరి మొహాల్లో ఆశ్చర్యం, భయం ప్రత్యక్షంగా కనిపిస్తున్నాయి. ఎదటివాడి భయం తనకి బలం! కాళీ ప్రసాద్ నవ్వుకున్నాడు.

సర్క్యులేషన్ మేనేజర్ కుర్చీలో కూచుని, కోపంగా చూస్తున్నాడు. ఆల్బర్టు చేతిలోని రివాల్వర్ అందర్నీ సునాయాసంగా కంట్రోల్ చేస్తోంది.

"గుడ్‌వర్క్, ఆల్బర్టు! బరువులు మోసే ఈ బాండెడ్ లేబర్స్‌తో మనకి పనిలేదు. ఈ మందనంతా ఒక గదిలోకి తోలి బైట తాళం వేసెయ్. ఆ గదిలో టెలిఫోనుంటే లాగిపారేయ్. కిక్కురుమనకుండా కూచోమను. ఎవరేనా నీకు ఇబ్బంది కలిగించారా?" కాళీప్రసాద్ అడిగాడు.

ఆల్బర్టు సగర్వంగా నవ్వాడు. "పాపం.... అందరూ

గంగిగోవుల్లా ప్రవర్తిస్తున్నారు బాస్. గొడవ చెయ్యొద్దని మనం నోటితో చెప్పక్కర్లేదు!" అంటూ అల్బర్టు బైటికి నడవమని రివాల్వర్‌తో సైగ చేశాడు.

సర్క్యులేషన్ మేనేజర్ జంబులింగం కోపంగా కుర్చీలోంచి లేచాడు. కాళీప్రసాద్ అతన్ని చిరునవ్వుతో చూశాడు.

"ఎవర్నువ్వు? ఏమిటిదంతా? మర్యాదగా వెళ్ళిపోండి!" జంబులింగం అరిచాడు.

"బుద్ధిగా నీ మందీమార్బలంతో వెళ్ళి ఆ గదిలో కూచో" కాళీప్రసాద్ సలహా యిచ్చాడు.

"గదిలోకి వెళ్ళడం కాదు; నిన్నూ నీ గూండాల్నీ జైల్లోకి పంపిస్తాను!" జంబులింగం ఉద్రేకంతో అరిచాడు. కాళీప్రసాద్ అతన్ని తీక్షణంగా చూస్తూ, అల్బర్టుతో అన్నాడు.

"అల్బర్టు! సర్క్యులేషన్ మేనేజరుగారు ఆవేశపడుతున్నారు. ఆ మెత్తటి సింహాసనానికి అతన్ని కట్టెయ్!"

అల్బర్టు జేబులోంచి సన్నటి ప్లాస్టిక్ దారాన్ని లాగి, జంబులింగం వైపు నడిచాడు. క్షణంలో లావుగా పొట్టిగా వున్న జంబులింగం కాళీప్రసాద్ వైపు దూసుకొచ్చాడు. కాళీప్రసాద్ ఎడంచెయ్యి అతని కాలర్ని పట్టుకొని, దూరంగా ఆపింది. అతను జంబులింగం కళ్ళల్లో తీక్షణంగా చూశాడు.

"వెళ్ళి నీ కుర్చీలో కూచో!"

జంబులింగం రౌద్రంగా చూశాడు. "షటప్! యూ స్కౌండ్రల్ ....యూ ...." ఆ తరవాత జంబులింగం నోటమ్మట మాట రాలేదు.

పాంటు జేబులో వున్న కాళీప్రసాద్ కుడిచెయ్యి

రెప్పపాటులో దూసుకెళ్ళి కాటేస్తున్న కోడెత్రాచు పడగలా జంబులింగం మొహాన్ని తాకింది. ఫట్ మన్న చప్పుడు గాల్లో వ్యాపించింది.

జంబులింగం తటాలున రెండు చేతుల్తో తన మొహాన్ని కప్పేసుకున్నాడు. నోట్లోంచీ, ముక్కులోంచీ బైటికి ఉబుకుతున్న రక్తం అతని వేళ్ళసందులమ్మట కార సాగింది. అతని కళ్ళు కాళీప్రసాద్ గ్లవ్సని చుట్టివున్న సైకిల్ చైనుని భయంగా చూస్తున్నాయి.

“అల్బర్టు, ఆ తాడుని అతని మెడకి తగిలించు. పొట్లగితని లాక్కెళ్ళి కట్టేయ్!” కాళీప్రసాద్ కంఠం పిస్టల్ షాట్ లా పేలింది.

జంబులింగం గాబరాగా చూశాడు. అల్బర్టు రెండు చేతుల్తో ప్లాస్టిక్ తాడుని పట్టుకొని పొగరుమోతు ఎద్దుని సమీపించేవాడులా వస్తున్నాడు.

జంబులింగం గబగబా తన కుర్చీవైపు నడిచి, కూచుని కట్టేయమన్నట్టు అల్బర్టువైపు చూశాడు. అల్బర్టు నవ్వుతూ అతని చేతుల్ని కుర్చీ వెనక్కిలాగి తాడు కొసతో రెండింటినీ కలిపి కట్టేశాడు. కుర్చీ కిందనుంచీ అతని రెండు కాళ్ళనీ వెనక్కి బిగుతుగా లాగి, కాళ్ళు గాల్లో వేళ్ళాడేలా బంధించాడు. ముందుకువచ్చి కార్టూన్ని చూస్తున్న వాడిలా తమాషాగా జంబులింగాన్ని చూస్తూ నిలబడ్డాడు.

“అల్బర్టు, వాళ్ళందర్నీ విడిదిలో దించిరా” అన్నాడు కాళీప్రసాద్. అల్బర్టు చేతిలోని రివాల్వర్ అందర్నీ బైటికి తీసుకెళ్ళింది. కాసేపట్లో నవ్వుతూ అల్బర్టు ప్రవేశించాడు.

కాళీప్రసాద్, జంబులింగం యెదురుగా కుర్చీలో కూచుని కాళ్ళని ముందున్న టేబుల్ గ్లాస్‌టాప్ మీద

ఉంచి, వెనక్కి వాలాడు. బూట్ల మధ్యనుంచి జంబులింగాన్ని చూశాడు. అతని ముక్కులోంచీ రెండు కాలువలుగా కారుతున్న రక్తం, నోటిలోంచీ కారుతున్న రక్తంతో కలుస్తోంది.

“అల్బర్టు, గురుడు రక్తం కారి చచ్చేలా వున్నాడు. కొంచెం రిపేరు చెయ్!” అన్నాడు నవ్వుతూ.

అల్బర్టు జంబులింగం దగ్గరగా నడిచి, పాంటులో దోపుకున్న అతని షర్టుని బైటికిలాగి అతని మొహాన్ని కిందికి వంచి, రక్తాన్ని నిర్లక్ష్యంగా తుడిచాడు. టేబుల్ మీద ప్లాసిక్ కప్పులో వున్న స్పాంజిని అతని ముక్కుకి అదిమిపట్టాడు క్షణం సేపు.

“ఇంతకన్నా ఫస్టుఎయిడ్ ఇవ్వలేం బాస్!” అన్నాడు నవ్వుతూ. కాళీప్రసాద్ చిన్నగా నవ్వాడు.

“దటీస్ మోర్ దెన్ ఎనఫ్!” అంటూ టైం చూసుకున్నాడు. జేబులోంచీ వాకీటాకీ తీశాడు. కాసేపట్లో భైరవ్ అతన్ని పిలిచాడు.

భైరవ్ చెప్పింది విని, వాకీటాకీని బల్లమీద పెట్టాడు. స్వెటర్ చేతుల్ని మోచేతుల్దాకా పైకి తోశాడు. అల్బర్టు అతని వెనుక అలర్టుగా నిలబడ్డాడు.

మాస్కుల్లో భయంకరంగా వున్న ఆ ఇద్దర్నీ గాబరాగా చూస్తున్నాడు జంబులింగం.

కాళీప్రసాద్ ఎర్రటి టెలిఫోన్ని దగ్గరకు లాక్కున్నాడు. ఎడమ ముంజేతిమీద బాల్‌పాయింట్ పెన్‌తో రాసుకున్న నెంబర్ని డయల్ చేశాడు. అటువేపు ఫోను రింగవుతూనే వుంది. అతను ఓపిగ్గా వింటూ కూచున్నాడు. రెండు నిమిషాల తర్వాత రిసీవర్ని పడేసి, జంబులింగంవైపు చూశాడు. “మీ పబ్లిషర్ నిద్ర

మాత్రలు వేసుకుంటూండా?"

జంబులింగం అర్థంకానట్టు చూశాడు. రక్తం కారడం కొంచెం తగ్గింది. పై పెదవి రబ్బరులా వాచింది. "నువ్వెవరో, నీకేం కావాలో నాకు అర్థం కావడంలేదు.... చక్రవర్తిగారి గురించి నీకు తెలీదు ...యీ పాడు పని...."

కాళీప్రసాద్ చెయ్యెత్తి అతన్ని వారించాడు. "షటప్‌లాన్! ఫార్ములా దేలాగ్స్ నాకు వచ్చుపు. నీ యజమాని నిద్రలేస్తే, నాకేంకావాలో నీకు తెలుస్తుంది" అంటూ మళ్ళీ ఫోనెత్తి డయల్ చేశాడు.

"ఎవరు....?" అటువైపు కంఠం కోపంగా ప్రశ్నించింది.

"పబ్లిషర్ చక్రవర్తా?" కాళీప్రసాద్ అడిగాడు. అటువైపు నుంచీ కోపంగా చిన్న మూలుగు వినిపించింది.

"మిస్టర్ చక్రవర్తీ, పూర్తి మెలకువొచ్చిందా?"

"షటప్! యెవర్నువ్వు? యెవరితో మాట్లాడుతున్నావో...."

"తెలుసు. నేను చెప్పే విషయాలు నీకు బాగా వినిపించాలి. చాలా, చాలా ముఖ్యమైన విషయాలు. అందుకే అడుగుతున్నా....పూర్తిగా మేలుకున్నావా?"

"షటప్!"

"చక్రవర్తీ, బెటర్ యూ షటప్ అండ్ హియర్! నీ 'చక్రవర్తి కాంపౌండ్' పూర్తిగా నా చేతుల్లో వుంది. నేను 'ఉఫ్' అంటే ఎగిరిపోతుంది. నీ రెండు దినపత్రికలూ, రెండు వారపత్రికలూ, పక్షపత్రికా, మాసపత్రికలూ వగైరా చెత్త అంతా వ్యాన్స్‌లో డిశ్పాచ్ కాలేదు. గడ్డిలా హాల్లో మేట వేయబడ్డాయి...."

చక్రవర్తి కంఠం కాళీప్రసాద్ చెవుల్లో కోపంగా గర్జించింది: "ఎవరున్నావు? ఇది ప్రాక్టికల్ జోకా? నీ మీద..."

"ఏ చర్యా తీసుకోలేవు! నేను చెప్పేది విన్నాక— తీసుకోవు! నీ సామ్రాజ్యం పూర్తిగా నా చేతుల్లో వుంది! నా అరచేతిలో నీ నరకం వుంది. నా మాటల్ని నువ్వు గుడ్డిగా నమ్మక్కర్లేదు. ఇదిగో, నీ సర్క్యులేషన్ మేనేజర్ జంబులింగం నీ కంతా విన్నవిస్తాడు..." అంటూ ఫోన్ని అల్బర్టుకి అందించాడు. అల్బర్టు దగ్గరగా నడిచి, రిసీవర్ని జంబులింగం చెవికీ, నోటికి అడ్జస్టు చేసి పట్టుకున్నాడు.

ప్రోత్సహించే అవసరం లేకుండానే జంబులింగం ఫోన్లో బొబ్బలెట్టసాగేడు. జరిగిందంతా పూసగుచ్చినట్టు చెప్పాడు. అతని కంఠం బొంగురు పోతోంది.

"వాట్! ఎవరు? ఎవరు వాళ్ళు?" అటువేపు నుంచీ చక్రవర్తి అరిచాడు. జంబులింగం జవాబు చెప్తున్నాడు. కాళీప్రసాద్ సైగతో అల్బర్టు ఫోన్ని దూరంగా లాగి ఖాన్కి అందించాడు. కాళీప్రసాద్ మెల్లగా ప్రారంభించాడు:

"మిస్టర్ పబ్లిషర్, నీ సందేహాలకి సమాధానాలు నా దగ్గరున్నాయి. నీ ఆఫ్ సెట్, ఫోటో సెట్టింగ్ మెషీన్లూ, టెలిప్రింటర్లూ, మిగతా అన్నిరకాల ఆధునిక ముద్రణ యంత్రాలూ, ముడికాగితం గోడౌనూ, డిస్పాచ్ కి సిద్ధంగా వున్న అన్ని వ్యాన్లూ వగైరా వాటన్నింటికీ ప్రమాదకరమైన బాంబులు అమర్చబడ్డాయి. క్షణంలో బూడిద చేయడానికి వీలుగా నీ పబ్లికేషన్స్ అన్నీ కాము దహనంరోజు చెత్తా చెదారంలో గుట్టగా వేయ

బడ్డాయి....''

చక్రవర్తి కంఠం అతన్ని అడ్డుకుంది. "ఎవర్నువ్వు? నీకేమన్నా పిచ్చి పట్టిందా? పోలీసు....''

"చక్రవర్తీ, బుద్ధిగా నేను చెప్పేది విను. పూర్తిగా విన్నాక నీ యిష్టమొచ్చినట్టు చెయ్....అన్నట్టు ఆ బాంబుల్ని యాక్టివేట్ చేసే సోఫిస్టికేటెడ్ ఎలెక్ట్రానిక్ డివైస్ నా చేతిలో వుంది. ఒక్కో మీట నొక్కితే ఒక్కో బాంబు పేలుతుంది. ఒక్క ముక్కలో చెప్పాలంటే నేను చూపుడు వేలిని నొక్కితే నీకు నరకం!

నా మాటల్ని నువ్వు వెంటనే నమ్మక్కర్లేదు. షెడ్లోని నీ కారుకి ఒక శాంపిల్ బాంబు అతికించబడింది. ఇప్పుడు ఒంటిగంటా పది నిమిషాలయ్యింది. సరిగ్గా ఒకటీ పద్దెనిమిది నిమిషాలకి, నీ సర్క్యులేషన్ మేనేజర్ సమక్షంలో నేను బటన్ నొక్కుతాను. చిన్న శబ్దంతో నీ కారూ, షెడ్డూ అన్నీ బూడిదై పోతాయి నీ కళ్ళ ముందే.

ఈలోగా మరికొన్ని విషయాలు నువ్వు తెలుసుకోవాలి. నీకు రేపు మధ్యాహ్నం పన్నెండు గంటల దాకా టైమిస్తున్నా. నా చూపుడు వేలు మీటల్ని నొక్కి బాంబుల్ని యాక్టివేట్ చేయకుండా వుండాలంటే, నువ్వు ఇరవై లక్షల రూపాయల్ని నాకు చదివించుకోవాలి....''

"ఇరవై ....లక్షలు! నీకు నిజంగా మతిపోయింది....'' చక్రవర్తి అడ్డొచ్చాడు.

"చక్రవర్తీ! నీతో చెడుగుడు ఆడ్డానికి నాకు టైంలేదు. నేను అధికంగా డిమాండ్ చేయడం లేదు. అయామే రీజనబుల్ పర్సన్! ప్రజల్ని దోచుకోడానికి

రెడీగా వున్న రెండు దినపత్రికలూ, రెండు వార పత్రికలూ, ఒక సినిమా వారపత్రికా, పక్షపత్రికా, రెండు ప్రేమ కథల 'మూస' పత్రికలూ, పెద్దలు కూడా తప్పక చదవాల్సిన పిల్లల మాసపత్రికా—వీటన్నిటి ఫేస్ వాల్యూ ప్లస్ పని వ్యాల్యూ, ప్లస్ మెషినరీ ప్లస్ బిల్డింగూ—వీటన్నింటి విలువా ఇరవై లక్షలు మాత్రమే కాదని నీకు తెలుసు. నేను యింకా ఎక్కువ అడగొచ్చు. కానీ, ఇరవైకి నా కడుపు నిండుతుంది.

తరవాత.... ఈ విషయం, నాకు తెలీకుండా నువ్వు పోలీసులకి చెప్పలేవు! నువ్వు కదిలితే నాకు కనిపిస్తుంది; నువ్వు ఊపిరి పీలుస్తే నాకు వినిపిస్తుంది. 'నీ నీడ' అను క్షణం నాకు రన్నింగ్ కామెంటరీ ఇస్తుంది. ముడుపు చెల్లించేదాకా, నేను అనుమతి ఇచ్చేదాకా నీ కార్య స్థానం ఛాయలకు ఎవరూ రాకూడదు. ఆకాశంగుండా గానీ, నేలమీద గానీ! నీ సిబ్బంది కూడా పని చేయ డానికి రాకూడదు.... అన్నట్టు ఒకటీపద్ధెనిమిది కావ స్తోంది. నీ కారు షెడ్డు.... కిటికీ గుండా చూస్తూండు...." అంటూ కాళీప్రసాద్ ఫోన్ పెట్టేశాడు.

కాళీప్రసాద్ చిరునవ్వుతో జంబులింగం వైపు చూశాడు. అతని చెయ్యి స్వెట్టర్ లోపలికెళ్ళి ఎర్రటి ఎలెక్ట్రానిక్ పరికరంతో బైటికి వచ్చింది. దాన్ని జాగ్రత్తగా బల్లమీద పెట్టి 'C' అని గుర్తు పెట్టబడిన బటన్ మీద చూపుడువేలిని వుంచాడు. అతని చూపులు గడియారంమీద నిలిచాయి.

బొటనవేలు బాక్స్ పక్కనవున్న కంట్రోల్ ని రిలీజ్ చేసింది. క్లిక్ మన్న చప్పుడు విని జంబులింగం గాబ రాగా చూశాడు. ఒకటీ పద్ధెనిమిది అయ్యింది.

కాళీప్రసాద్ చూపుడు వేలు బటన్ని సున్నితంగా నొక్కింది....

3

చక్రవర్తి తన చెవుల్నీ, కళ్ళనీ నమ్మలేకుండా వున్నాడు. వంద టపాకాయలు ఒకేసారి పేల్చిన చప్పుడైంది. కారుషెడ్డు మంటల్లో చిక్కుకుంది. కాస్సేపట్లో కారూ, షెడ్డూ అతని కళ్ళ ముందే కాలి బూడిద అయ్యాయి.

చక్రవర్తి కాళ్ళు వణుకుతున్నాయి. మెల్లగా నడిచి సోఫాలో కూలబడ్డాడు. ఇది కలా? నిజమా? అతను రెండు చేతుల్తో బుర్రని పట్టుకున్నాడు.

శబ్దం విని కేకపెడ్తూ లేచిన అతని భార్య లలిత అతన్ని గాబరాగా చూసింది. ఆమె వణికే కంఠంతో యేదో అడుగుతోంది. అతను యాంత్రికంగా కారుషెడ్డు వైపు చెయ్యి చూపించాడు. లలిత చిన్న చిన్న మంటల్ని ఆశ్చర్యంతో చూస్తోంది.

చుట్టుప్రక్కల యిళ్ళు యేవీలేవు. ఇంటిలో వున్న యిద్దరు నౌకర్లు గోలగా అరుస్తూ పరుగెత్తుకు వచ్చారు. చక్రవర్తి వాళ్ళకు యేదో చెప్పిపంపాడు.

చక్రవర్తి గ్లాసెడు మంచినీళ్ళు తాగాడు. టెలిఫోన్ దగ్గరగా లాగి, ఎడిటర్ నెంబరు తిప్పాడు. నిమిషం తరవాత ఎడిటర్ కంఠం పలికింది.

“పరాంకుశం.... చక్రవర్తి .... వెంటనే యిక్కడికి రా!” అన్నాడు వణికే గొంతుతో. పరాంకుశం యేదో ప్రశ్నించాడు.

“డోంట్ టాక్! ఎవరైనా.... క్షణంలో ఇక్కడుండాలి!” అంటూ రిసీవర్ని పడేసి, సోఫాలో వెనక్కి

వాలాడు.

"ఏం జరిగిందండీ....?" లలిత గాబరాగా ప్రశ్నించింది.

"లలితా! ప్రశ్నలు అడక్కు. కారు షెడ్డువైపు చూస్తూ కూచో!" అన్నాడతను అసహనంగా.

• • •

"భైరవ్ రిపోర్టింగ్ ...."

"యస్....గో ఆన్!" అన్నాడు కాళీప్రసాద్.

"కారూ, షెడ్డూ కాలి బూడిదయ్యాయి. తను పరాంకుశం అనే వ్యక్తిని అర్జెంటుగా రమ్మని ఫోన్ చేశాడు బాస్...."

"పరాంకుశం ఎడిటర్ .... ఎడిటర్ .... ఓకే .... భైరవ్ ....కళ్ళూ, చెవులూ బాగా తెరుచుకుని కూచో. ఏది చూసినా, యేది విన్నా నాకు రిపోర్టు చెయ్. ఓవర్!" అన్నాడు కాళీప్రసాద్.

4

ఎడిటర్ పరాంకుశం నమ్మలేనట్టు వింటున్నాడు. అతని మొహం రంగులు మారుతోంది. కూచున్న చోటినుంచీ లేచి పచార్లు చేయసాగేడు. కిటికీ ముందు నిలబడి కారు షెడ్డు శిథిలాన్ని చూసి వెనక్కి తిరిగాడు.

"సార్, ఇది ఘోరం! అక్రమం! మనం ఉపేక్షించ రాదు. వెంటనే పోలీసులకి రిపోర్టివ్వండి!"

"పరాంకుశం....ఆ పని మనం చేయలేం...."

"సార్! మామూలు మనిషిలా మాట్లాడుతున్నారు! ఇలాంటి సందర్భాల్లో మనలాంటివాళ్ళు పూర్తిగా పోలీసులతో సహకరించాలి. బ్లాక్ మెయిలర్స్‌కి మనం లొంగకూడదు. నేరస్థుల్ని పరోక్షంగా మనం ప్రోత్స

హించకూడదు....”

చక్రవర్తి బలహీనంగా తల అడ్డంగా ఆడించాడు.

“సార్, డబ్బూ, పలుకుబడీ అన్నీ వున్న మీరు జూలాయిగాళ్ళ బెదిరింపులకి లొంగకూడదు! ప్రాక్టికల్ గా వ్యవహరించండి....”

“పరాంకుశం, నీ ఉపన్యాసం సంపాదకీయానికి బాగుంటుంది! కోటీ అరవై లక్షల ఆస్తి పణంగా వుంటే నువ్వంత ధైర్యంగా మాట్లాడవు....ఎంతో కొంత వాడికి పారేస్తాం....”

“సార్....”

టెలిఫోన్ రింగ్ చక్రవర్తికి మాట్లాడే అవకాశం ఇవ్వలేదు. రిసీవర్ని అందుకుంటూ పక్కనే వున్న మరో ఫోన్ని తీసుకొమ్మని పరాంకుశానికి సైగ చేశాడు.

“చక్రవర్తీ, నేను ప్రాక్టికల్ జోకర్ని కాననీ, ప్రాక్టికల్ మనిషిననీ నువ్వు ఈపాటికి గ్రహించి వుంటావు....అన్నట్టు నీ ఎడిటర్....నీ చేతిలో కత్తి....యిప్పుడు నీ దగ్గరున్నాడు! అతన్నీ వినమను! నీ యింటి సమీపంలో, నీ ప్రెస్ కాంపౌండు బిల్డింగ్ పైనా, వెలుపలా, లోపలా నా మనుషులున్నారు. ప్రతి అయిదు నిమిషాలకీ వాళ్ళు వైర్‌లెస్‌లో నాతో మాట్లాడతారు. వాళ్ళలో యెవరికి ప్రమాదం జరిగినా, నీకు ప్రమాదం జరుగుతుంది. వాళ్ళు క్షేమంగా వుంటే నువ్వూ క్షేమంగా వుంటావ్, నిర్ణీత సమయానికి నిర్ణీతమైన కోడ్‌లో వాళ్లు నాకు రిపోర్టు చేయకపోతే బటన్స్ నొక్కబడతాయ్; బాంబ్స్ పేలుతాయ్! అర్థమైందా?” కాళీప్రసాద్ ప్రశ్నించాడు.

చక్రవర్తి పరాంకుశం వైపు చూశాడు. అతని నుదురు

మీద చెమటలు కమ్ముతున్నాయి. "అర్థమైంది .... నువ్వెవరో నాకు తెలీదు....లక్ష రూపాయ లిస్తాను.... నన్నొదిలేయ్...." చక్రవర్తి ప్రాధేయపూర్వకంగా అడిగాడు.

అటువైపున కాళీప్రసాద్ బిగ్గరగా నవ్వాడు. "చక్రవర్తీ, పేరుకు తగ్గట్టు ప్రవర్తించు. బిచ్చగాడిలా బతిమిలాడకు! నీ పత్రికల సర్క్యులేషన్, వాటి ధరలూ నాకు తెలుసు. ఇరవైకి తగ్గదు. ఆ మొత్తంలో నా ఖర్చులు చేర్చలేదు కూడా! మరోసారి నువ్వు బేరమాడితే అది పాతిక అవుతుంది! అలా ప్రతిసారీ అయిదులక్షల వంతున రేటు పెరుగుతూ వుంటుంది.

ముఖ్యంగా మరో సలహా: రేపట్నుంచీ రెండు రోజులు నీ పబ్లికేషన్ సంస్థకి శలవు ప్రకటించు. మెకానికల్ ట్రబుల్! నేను గ్రీన్ సిగ్నల్ యిచ్చేదాకా యిటు వేపు నరమానవుడు రాకూడదు! నీ వీర సంపాదకుడు.... ప్రమాదకరమైన వ్యక్తి. మనుషుల్ని రచ్చకీడ్చడం అతనికి అలవాటు. తనకి తెలిసిందంతా లక్షలాది పాఠకులకి చెప్పేగానీ అతనికి నిద్ర పట్టదు! అతన్ని నోరు మూసుకొమ్మను. ఎవరు నోరు జారినా మునిగేది నీ కొంపే! టెలిఫోన్ ద్వారా యేదేనా చేయాలని ప్రయత్నించకు. నీ ఫోన్ టాప్ చేయబడింది. నువ్వు యెవరితో గుసగుసలాడినా నేను వినగలను! అంతా బుర్ర కెక్కిందా?" కాళీప్రసాద్ కటువుగా అడిగాడు.

చక్రవర్తి కంఠం యేదో అర్థంకాని శబ్దాలు చేసింది. కాళీప్రసాద్ ఎగతాళిగా నవ్వాడు. "రేపు మధ్యాహ్నం పన్నెండింటికి నువ్వు డబ్బు కట్టాలి. ఈలోగా మళ్ళీ నీతో మాట్లాడుతాను. మళ్ళీ వో సారి గుర్తు చేస్తున్నా!

నా అరచేతిలో నీ నరకం వుంది! జాగ్రత్త!!" శౌరీ ప్రసాద్ డిస్కనెక్టు చేశాడు.

చక్రవర్తి ఫోన్ని పెట్టేసి పరాంకుశంవేపు చూశాడు. పరాంకుశం మొహం అదోరకంగా వుంది. అతను కుర్చీలో కూచున్నాడు.

"పరాంకుశం కూచోకు. వెళ్ళు. మళ్ళీ కబురు చేసే దాకా మన కార్యాలయాన్ని లాకవ్ చేస్తున్నామని తెల్లారేలోగా అందరికీ తెలిపే యేర్పాటు చేయ్. మరో సంగతి: ఈ రాత్రి షిఫ్ట్ వర్కర్సంతా అక్కడే ఇరుక్కుపోయారు. వాళ్ళంతా రెండురోజులు ఓవర్ టైమ్ చేస్తున్నారని వాళ్ళ కుటుంబాలకి వర్తమానం పంపించు. మళ్ళీ పిలిచేదాకా పన్లోకి రాకపోయినా జీతాలు ఇవ్వ బడతాయని అందరికీ చెప్పు...."

"సార్....దినపత్రికలు తప్పా కతిమ్మామ్గవి రెండ్రో జులు ఆలస్యంగా వెళ్ళినా ఫర్వాలేదు. కానీ, ఆ మాత్రం ఆలస్యాన్ని కూడా మన సంస్థ అనుమతించరాదు. తెలుగు, ఇంగ్లీషు డెయిలీస్ వెళ్ళకపోతే ఏజెంట్లూ, పాఠకులూ గగ్గోలెత్తిపోతారు...." పరాంకుశం చెప్పుకుపోతు న్నాడు.

"మనిషి మునిగిపోతున్నప్పుడు గుడ్డలు తడిసిపోతున్నా యని యేడ్చినట్టుంది, నీ వాదన! మనం యేమీ చేయలేం. ఈ క్షణంలో డబ్బు యిచ్చేసినా కూడా, అతను గ్రీన్ సిగ్నల్ యిచ్చేదాకా లోపల ప్రవేశించలేం. పత్రికల్ని రిలీజ్ చేయలేం. రేపటి పేపరే కాదు మరో రెండ్రోజు ల్దాకా ఏ పేపర్నీ బైటకు పంపలేము...."

పరాంకుశం అడ్డొస్తూ అన్నాడు. "సార్, ఒకరోజు పేపర్ మార్కెట్లోకి వెళ్ళకపోతే వారంరోజుల సర్క్యు

టెన్షన్ దెబ్బతింటుంది! నా మాట విని పోలీసుల్ని ఎలాగైనా తప్పుకుందాం. డబ్బు పోయే ప్రమాదమూ లేదు; పేపర్లు ఆగే అవసరమూ రాదు!"

చక్రవర్తి అసహనంగా చూశాడు. "నువ్వు నేరస్థుడిని తక్కువగా అంచనా వేస్తున్నావ్! ఈ క్షణంలోనూ మన మాటల్ని అతను వింటున్నాడన్నా నేను ఆశ్చర్యపోను. తన ఆట కట్టయినప్పుడు తెలుసుకోడం మనిషికి ఆరోగ్యకరం.... వెళ్ళు. చెప్పిందంతా చేసి, తిరిగిరా" అన్నాడు చక్రవర్తి.

పరాంకుశం మెల్లగా లేచి, అయిష్టంగానే బైటికి నడిచాడు.

"ఏమండీ!...." లలిత యేదో అడగబోయింది.

"లలితా, అంతా విన్నావు. ప్రశ్నలు అడక్కు. నిద్ర మాత్ర వేసుకుని పడుకో," చక్రవర్తి విసుక్కున్నాడు.

5

కాళీప్రసాద్ ఫోన్ పెట్టేసి జంబులింగం వైపు నవ్వుతూ చూశాడు. "వీపుమీద వాత పడితేగానీ మనిషికి వేడి తెలీదు! కారుతో బాటు షెడ్డూ బూడిదయ్యాక, నీ యజమానికి బుద్ధొచ్చింది!" అన్నాడు.

జంబులింగం గాబరాగా చూశాడు. కాళీప్రసాద్ హుందా, ధైర్యం, తెగింపు చూస్తోంటే అతనికి మతితో బాటు మాట కూడా పోయింది!

"ఆల్బర్టు, మొదటిసీను జయప్రదంగా ముగిసింది. బండెలదొడ్డి తాళం తెరిచి, కేంటీన్ వాలాను నీతో తీసుకెళ్ళు. నాలుగు ఫ్లాస్కుల్లో స్ట్రాంగ్ కాఫీ పోయించి, మోయించి తీసుకురా. గంగారామ్‌కీ, రాంబాబుకీ చెరో

ఫ్లాస్కు ఇచ్చేయి" అన్నాడు కాళీప్రసాద్.

ఆల్బర్టు మౌనంగా వెళ్ళిపోయాడు.

కాళీప్రసాద్ కు యేదో ఆలోచన తట్టి గదిలోంచి హాల్లోకి వచ్చాడు. బిల్డింగ్ ముందువైపున్న గదుల వేపు నడిచాడు. అన్ని గదుల్నీ పరీక్షించుకుంటూ తిరిగొచ్చాడు.

సర్క్యులేషన్ మేనేజర్ గదిలో ఆల్బర్టు కాఫీ ఫ్లాస్కుల్నీ కప్పుల్నీ పెడ్తున్నాడు.

కాళీప్రసాద్ కుర్చీలో కూచుని అతనిచ్చిన కాఫీ కప్పుని అందుకుని చప్పరించాడు. లేచి, పచార్లు ప్రారంభించాడు. తటాలున ఆగాడు.

"ఆల్బర్ట్! గదికి తాళం వేసి, నాతో రా!" అంటూ బైటికి నడిచాడు.

ఆల్బర్టు అతన్ని వెంబడించి, తలుపు తాళం వేశాడు.

కాఫీని పూర్తిగా తాగేసి కాళీప్రసాద్ ఖాళీకప్పుని దూరంగా విసిరాడు. కప్పు చప్పుడు చేస్తూ బద్దలైంది.

రెండో హాలు దాటి, 'చీఫ్ ఎడిటర్' బోర్డున్న గది ముందు ఆగాడు కాళీప్రసాద్. తలుపు తాళం వేసుంది. అర్థవంతంగా ఆల్బర్టువైపు చూస్తూ, పక్కకు తప్పుకున్నాడు.

జేబులోంచి తాళంచెవుల గుత్తిని తీస్తూ, ఆల్బర్టు తలుపు ముందు ఆగాడు. అయిదు నిమిషాల తరువాత తాళం క్లిక్కుమంది. హాండిల్ని తిప్పి, తలుపుని లోపలికి తోసి, తలుపు పక్కనే వున్న స్విచ్ ని నొక్కాడు ఆల్బర్టు.

కాళీప్రసాద్ గదిలోపలికి అడుగుపెట్టాడు.

విశాలమైన ఎయిర్ కండిషన్డ్ గది. తివాసీ నేలను పూర్తిగా కప్పింది. గదిలో ఒక పక్కగా వెడల్పాటి టేబుల్, దాని వెనుక కుషన్డ్ రొటేటింగ్ కుర్చీ వున్నాయి. గోడవారగా ఎన్నో పుస్తకాలతో, మాగజైన్ బౌండ్స్‌తో నిండిన బీరువా లున్నాయి. టేబుల్ మీద ఎన్నో ఫైళ్ళూ, ఫోల్డర్లూ, నీట్ గా పెట్టబడి వున్నాయి. నాలుగు టెలిఫోన్లు, ఒక యింటర్ కమ్ వున్నాయి. ఎడిటర్ కుర్చీ వెనక గోడకి ఒక స్టీల్ సేఫ్ అమర్చబడింది.

ఆలోచిస్తూ నడిచి, రొటేటింగ్ కుర్చీలో కూచుని, టేబుల్ మీదున్న ఫైళ్ళని తిరగేసి చూడ్డం ప్రారంభించాడు కాళీప్రసాద్. ఆల్బర్టు ఫాన్ స్విచ్ లను నొక్కాడు. ఫైళ్ళలో వున్న, పత్రికల్లో ప్రచురింపబడబోయే వార్తల్నీ, విశేషాల్నీ సంపాదకీయాన్నీ తిరగేసి, ఫైళ్ళని నేలమీదకి గిరాటేశాడు కాళీప్రసాద్. రొటేటింగ్ కుర్చీని వెనక్కి తిప్పి, వాల్ సేఫ్ ని పరీక్షగా చూశాడతను. ఆ వాల్ సేఫ్‌లో యేముంది?

"ఆల్బర్ట్!"

ఆల్బర్టు దగ్గరగా నడిచి నిలబడ్డాడు. కాళీప్రసాద్ అతన్ని వాల్ సేఫ్ తెరవమన్నాడు.

ఆల్బర్టు వాల్ సేఫ్ ముందు కూచుని, జేబులోంచి ప్లాస్టిక్ కేసు తీసి, అందులోని పనిముట్లని నేలమీద వరసగా పెట్టి, పనిలో నిమగ్నుడయ్యాడు.

కాళీప్రసాద్ వెనక్కి తిరిగి, టేబుల్ మీద కాళ్ళని పెట్టి వెనక్కి వాలాడు. అడ్డొచ్చిన వస్తువుల్ని కాళ్ళతో అటూ యిటూ తోశాడు. మరికొన్ని ఫైళ్ళు తీసి తిరగేసి, గిరాటేస్తూ కూచున్నాడు. వెనకనుంచి చిన్న చిన్న

చప్పుళ్ళు వినిపిస్తున్నాయి. అయిదునిమిషాల తర్వాత ఆల్బర్టు కంఠం అతనికి వినిపించింది:

"బాస్, తాళం లొంగడంలేదు. రివాల్వర్ ఒక్కటే దీనికి సరైన తాళంచెవి."

కాళీప్రసాద్ వెనక్కి తిరగలేదు. "ఇంత సేపూ ఎందుకు టైమ్ వేస్ట్ చేశావ్ ఆల్బర్ట్?" అన్నాడు.

కాస్సేపట్లో రివాల్వర్ పెద్దగా ధ్వనించింది. అదో రకం వాసన గాల్లో వ్యాపించింది. రెండు క్షణాల తర్వాత "బాస్, రెడీ!" అన్నాడు ఆల్బర్టు.

కాళీప్రసాద్ లేచివెళ్ళి సేఫ్ ముందు ఆగాడు. పది నిమిషాల్లో ఫైళ్ళూ, కవర్లూ, ఇతర కాగితాలూ టేబుల్ మీదకి చేర్చబడ్డాయి. కాళీప్రసాద్ కుర్చీలో తీరుబడిగా కూచున్నాడు. టైం చూశాడు. డ్రైవర్ నుంచి రిపోర్టు వచ్చే సమయం. కాస్సేపట్లో అంతా నార్మల్ గా వుందని తెలియజేశాడు డ్రైవర్. కాళీప్రసాద్ ఆల్బర్టువైపు చూశాడు.

"ఆల్బర్ట్. కోటంతా ఒకసారి తిరిగిరా. ఎక్కడివాళ్ళక్కడే వున్నారేమో చూడు. మనవాళ్ళని పలకరించి, అలర్ట్ గా వుండమని హెచ్చరించు. పదినిమిషాల్లో నన్నక్కడ కలుసుకో" అన్నాడు. ఆల్బర్టు వెళ్ళిపోయాడు; తలుపు మూస్తూ.

కాళీప్రసాద్ సేఫ్‌లోంచి తీసిన ఒక్కో ఫైల్నీ పరిశీలిస్తూ తివాచీమీదకి గిరాటేస్తున్నాడు.

అతని చెయ్యి సీల్ వేయబడిన ఒక పెద్ద కవర్ని అందుకుంది.

కవర్ని సర్రున చించి, లోపలున్న కాగితాల్ని బయటకు లాగాడు. కాగితాలతోబాటు ఒక చిన్న కవరు

కిందపడింది. ఆ కవర్ని చించి లోపల్నుంచీ కొన్ని ఫోటోల్నీ, నెగటివ్స్నీ ఇవతలికి లాగా డతను.

ఫోటోల్ని చూస్తున్న అతని కళ్ళు ఆశ్చర్యంతో పెద్దగా అయ్యాయి. తనకి తెలీకుండా నే సన్నగా విజిల్ వేశాడు కాళీప్రసాద్. నాలుగు నిమిషాలపాటు అర డజను ఫోటోల్నీ, వాటి నెగటివ్స్నీ తదేకంగా చూస్తూ కూర్చుండిపోయాడు. రెండు సెట్లున్న ఫోటోల్లో రోజూ పేపర్లో కనిపించే మొహం వుంది.

ఆలోచిస్తూ ఫోటోల్నీ, నెగటివ్స్నీ కవర్లో పెట్టి నీట్ గా టైప్ చేసిన డాక్యుమెంట్స్ అందుకుని చదవడం ప్రారంభించాడు. ఏకాగ్రతతో అలా చదువుతూ వుండిపోయాడు. అతని పెదవులు నవ్వుతో మాస్క్ లోపలే విచ్చుకుంటున్నాయి. చేతిలోని రిపోర్ట్సుని రెండోసారి చదివి, ఉషారుగా మాస్క్ని పైకి లాగి, కరోనా సిగార్ ని వెలిగించి, కళ్ళు మూసుకుని ఆలోచిస్తూ పొగ పీల్చసాగేడు.

రెండునిమిషాల తర్వాత కళ్ళు తెరిచి, ఫోటోల కవర్నీ, కాగితాల్ని పెద్ద కవర్లో పెట్టి, తన స్వెటర్ లోపల దోపుకున్నాడు. ఏదో విజయగర్వంతో అతని కళ్ళు మెరుస్తున్నాయి. మెల్లగా తన మాస్క్ని తీసి, పాంటు జేబులో దాచుకున్నాడు. గదిలోకి వచ్చిన ఆల్బర్ట్ అతన్ని ఆశ్చర్యంగా చూశాడు. కాళీప్రసాద్ చిరునవ్వు నవ్వాడు.

“ఇంక మనం మాస్కులు ధరించే అవసరంలేదు, ఆల్బర్ట్. మాస్క్ తీసేయ్!” అన్నాడు నవ్వుతూ.

ఆల్బర్ట్ మాస్క్ తీసేసి, “ఎందుకు బాస్?” అన్నాడు.

"ఆల్బర్ట్, 'అల్లాఉద్దీన్ అద్భుత దీపం' వున్న గదిలోకి వచ్చి చేరాం! మనం ఊహించని ఒక వస్తువు యిక్కడ నాకు చిక్కింది. అది మనందరికీ మాస్క్‌లా, ఉక్కు కవచంలా పనిచేస్తుంది. చట్టంనుంచీ, పోలీసుల నుంచీ మనల్ని అది శాశ్వతంగా కాపాడుతుంది!" అన్నాడు కాళీప్రసాద్ హుషారుగా.

6

"మీరు చెప్పిందంతా చేశాను. కానీ....మరో మార్గం ఆలోచించడం మంచిదని నా నమ్మకం. బ్లాక్ మెయిలర్ బెదిరింపులకి మనం లొంగకూడదు సార్!" పరాంకుశం పట్టుదలగా అన్నాడు.

"అవి బెదిరింపులు కావు. రెప్పపాటులో కారూ, షెడ్డూ రెండింటినీ నాశనం చేశాడు. వాడంటే యెంత భయపడుతున్నానో అంతకన్నా కోటిరెట్లు అధికంగా ద్వేషిస్తున్నాను. గోళ్ళతో వాడి గుండెల్ని పెకలించి వేయాలనుంది నాకు! ఇంతవరకూ ఈ చేతుల్నుంచి యెవ్వడూ తప్పించుకోలేదు. నేను ఎన్నో నిచ్చెనలు ఎక్కాను. ఎన్నిసార్లో పాములవాత పడ్డాను. చివరికి ఏ పాములకీ అందని చోటికి, అంతస్థుకి చేరుకున్నాను. నే నిచ్చే డబ్బుని వాడు తగలేయొచ్చు. కానీ ఎప్పుడో ఒకప్పుడు వాణ్ని ఈ చేతులు పట్టేస్తాయి!" చక్రవర్తి ఆవేశంగా అన్నాడు.

పరాంకుశం నవ్వాడు. "మీ చేతుల్లోవున్న ఆయుధం జాలాయి వెధవల్ని భయపెట్టేది కాదు! మీ పత్రికలు రాజకీయనాయకుల్నీ, మంత్రుల్నీ, ధనవంతుల్నీ భయపెట్టవచ్చు. కానీ బ్లాక్ మెయిలర్‌ని ఆ విధంగా లొంగదీయలేరు! అన్నట్టు మరో విషయం మనం మరిచిపోతు

న్నాము. అవతెల్లుండి అసెంబ్లీ సమావేశాలు ప్రారంభమవుతున్నాయి. ఎల్లుండిలోగా మనం 'ఆవార్తని' హెడ్‌లైన్స్‌లో వేయాలి. ఈ అవకాశం కోసం మనం యెంతో యెదురుచూశాం. ఎంతో ఖర్చు చేశాం....ఎట్టి పరిస్థితుల్లో కూడా ఎల్లుండి పత్రికలు ఆగడానికి వీల్లేదని మీకు తెలుసు!"

"తెలుసు....అందుకోసం యేదో తొందరపాటు పని చేస్తే, ఎల్లుండే కాదు, ఎప్పటికీ పత్రికల్ని ప్రచురించే అవకాశమే మనకి వుండకపోవచ్చు! మరొకణ్ని ఊబిలోకి తోసేకుందు, నువ్వు క్షేమంగా, భద్రంగా గట్టు మీద నుంచోవాలి!" అన్నాడు చక్రవర్తి.

"ఆ ఆర్టికల్‌ని సకాలంలో వేయకపోతే మనం ఒక లైఫ్ టైమ్ ఛాన్స్‌ని పోగొట్టుకుంటాం!" పరాంకుశం పట్టువదలకుండా అన్నాడు.

చక్రవర్తి చిరాగ్గా చూశాడు. "నా లైఫ్‌కి సంబంధించిన ప్రశ్న ఉదయించినప్పుడు యిలాంటి లక్ష లైఫ్ టైమ్ ఛాన్సెస్‌ని పోగొట్టుకుంటాను! ఐ డోంట్ కేర్! పరాంకుశం మళ్ళీ చెప్తున్నా. ఈ విపత్తునుండి తప్పించుకోవడానికి ఒకే మార్గం వుంది. క్రైం చేతిలో వున్నంత కాలం రౌతు ఆడించినట్టు గుర్రం ఆడాలి. ముప్పు తప్పాలంటే ముడుపు చెల్లించాలి! ఈసారి వాడికి లొంగిపోడానికి నిశ్చయించుకున్నాను...." చక్రవర్తి నిట్టూర్చాడు.

"పరాంకుశం, ఆ సేఫ్‌ని తెరు. బ్యాంక్ అకౌంట్ బుక్సున్నాయి పట్రా. ఏ బ్యాంకులో ఎంతుందో, ఏ బ్యాంకు నుంచీ ఎంత విత్ డ్రా చేయాలో స్టేట్‌మెంట్ తయారు చేద్దాం. చెక్కుబుక్స్ పట్రా" అన్నాడు తాళం చెవులు విసురుతూ.

7

కాళీప్రసాద్ పచార్లు మాని, ఎడిటింగ్ టేబుల్ మీద కూచుని కాళ్ళు ఆడిస్తూ ఆలోచనలో మునిగిపోయాడు. చుట్టని ఆఖరుసారిగా పీల్చి, తివాచీ మీదకు గిరాటే శాడు.

అల్బర్టు బూటుకాలితో దాన్ని ఆర్పేసి, జాగ్రత్తగా జేబులో పదేసుకున్నాడు.

కాళీప్రసాద్ నుదురుమీద గీతలు ఏర్పడ్డాయి. మరో కరోనా వెలిగించి పచార్లు ప్రారంభించాడు, అల్బర్టు యిచ్చిన కాఫీకప్పుని అందుకున్నాడు. ఉన్నట్టుండి అతని కళ్ళు మెరిశాయి. కాఫీ కప్పుని అలాగే టేబుల్ మీద వుంచేశాడు. అల్బర్టువైపు తదేకంగా చూశాడు.

"అల్బర్ట్. పని పూర్తయ్యాక ఇరవైనాలుగ్గంటలు బాంబులు మనకు రక్షణ యిస్తాయి. ఆ తరవాత?"

"ఆ టైమ్ లోగా మనం పులితోళ్ళు తీసేసి మేకల్లో కలిసిపోవాలని మీరన్నారు!" అల్బర్టు చిరునవ్వుతో జవాబిచ్చాడు.

"అఫ్‌కోర్స్.... సహజంగా దెబ్బతిన్న వ్యక్తి పగ బడతాడు. పోలీసుల్ని కలుసుకుంటాడు. వాళ్ళు రంగం లోకి దిగి మనం దొరికేదాకా తవ్వుతూ కూచుంటారు! అది మనకి ప్రమాదం..."

అల్బర్టు భయంగా చూశాడు. "బాస్...."

"గాబరాపడొద్దు. మనకోసం వల విసరకుండా పోలీసుల చేతులకి బేడీలు వేసే శక్తివంతమైన ఆయుధం ఈ గదిలో మనకి చిక్కింది!"

"బాస్!"

"యస్, అల్బర్ట్. వాకీటాకీ పట్టుకో. రిపోర్ట్సు రిసీవ్

చేసుకో. అర్జెంటుగా ఒక వ్యక్తికి నేను ఫోన్ చేయాలి. అతనే మన అంగరక్షకుడు!" అంటూ కాళీప్రసాద్ రొటేటింగ్ కుర్చీవైపు నడిచాడు.

కుర్చీలో కూచుని డైరెక్టరీ తిరగేసి ఒక నెంబరు చూశాడు. ఫోన్ని దగ్గరగా లాగి ఆ నెంబర్ని డయల్ చేశాడు. తను ఫోన్ చేస్తున్న వ్యక్తి వృత్తికి సంబంధించినవాళ్ళు రాత్రిళ్ళు నిద్రపోరు! కాసేపట్లో అటువైపున ఫోన్ యెత్తబడింది. "యస్!" అందో కంఠం బొంగురుగా.

"దయానిధి వున్నాడా?" కాళీప్రసాద్ నిర్లక్ష్యంగా ఏకవచనంలో అడిగాడు.

అటువేపు కంఠం తటపటాయించింది. "తమరు.... ఎవరు?"

"చెప్పినా నీకు తెలీదు. దయానిధిని మాట్లాడమను!" కాళీప్రసాద్ గద్దించాడు.

"ముక్కూ మొహం తెలీనివాళ్ళతో ఆయన మాట్లాడరు!" అవతలి కంఠం కోపంగా అంది.

"నీ కంతగా కావాలంటే, అల్లుడుగారు మాట్లాడుతున్నారని చెప్పు!" అన్నాడు కాళీప్రసాద్ నవ్వుని ఆపుకుంటూ.

"మిస్టర్ ....జోకర్లతో ఆయన మాట్లాడరు.... ఆయన సీక్రెట్ కాన్ఫరెన్సులో బిజీగా వున్నారు...."

"సీక్రెట్ కాన్ఫరెన్స్లో కాదు, శోభనం గదిలో వున్నా అతనితో తక్షణం మాట్లాడాలి! కాల్ హిమ్!" కాళీప్రసాద్ కంఠంలో అధికారం, ఆగ్రహం ధ్వనించాయి. అటువైపున బరువుగా వూపిరి పీలుస్తూన్న శబ్దం వినిపిస్తోంది.

"హోమ్ మినిష్టర్ హియర్" అందో కంఠం కొద్ది క్షణాల తరవాత.

"మిష్టర్ మినిష్టర్, మీ చుట్టూ యెవరేనా వున్నారా?"

"హూ ఆర్ యూ?" అన్నాడు హోమ్ మినిష్టర్ దయానిధి.

"ప్రశ్నలు వద్దు; జవాబు చెప్పండి."

"వాట్ నాన్ సెన్స్..."

"ఓ.కే మినిష్టర్...మీకు సంబంధించిన ఒక భయంకరమైన రహస్యం మీ శత్రువుల చేతుల్లోంచి—మీ అదృష్టంకొద్దీ—నా చేతుల్లోకి వచ్చింది. ఇతరుల సమక్షంలో దాన్ని గురించి చర్చించడానికి మీరు రెడీగా ఉంటే, నడి బజార్లో నగ్నంగా తిరగడానికి రెడీగా ఉన్నారన్నమాటే! నాకేం అభ్యంతరంలేదు..." కాళీ ప్రసాద్ అర్థవంతంగా ఆగాడు.

"..ఒక్క క్షణం...ఇప్పుడు మాట్లాడొచ్చు.." అంది హోం మినిష్టర్ కంఠం, రెండు క్షణాల తర్వాత.

"మీ పరువుని బజారుపాలుచేసే విషయాలు ఫోటోలలో, డాక్యుమెంట్లలో నా దగ్గరున్నాయి...."

"ఎవరున్నువ్వు? ఎక్కణ్నుంచి మాట్లాడుతున్నావ్? పిచ్చాసుపత్రినుంచా? నీతో మాట్లాడం ఒక ...."

"డిస్కనెక్ట్ చేయకండి. నేను ఫోన్ పెట్టేశాక మీ కాంపౌండులో మూలగా వున్న మామిడి చెట్టుకింద చూడండి. నేను చెప్పేదంతా నిజమని నిరూపించే సాక్ష్యం దొరుకుతుంది .... నేనిప్పుడు పిచ్చాసుపత్రిలో కాదు; పాఠకుల్నీ, ప్రజల్నీ బ్రెయిన్ వాష్ చేసే చక్రవర్తి పబ్లికేషన్ ఎస్టేట్స్‌లో వున్నాను. నిజం చెప్పా

లంటే 'ప్రతిధ్వని' 'ఎకో' లాంటి బోల్డన్ని పత్రికల్ని ప్రచురించే సంస్థ సంపూర్ణంగా, మందీమార్బలంతో సహా నా చేతుల్లో వుంది! అధునాతన ఎలక్ట్రానిక్ ఆయుధాలతో, అద్భుతమైన ప్లానుతో ఈ సంస్థనీ, చక్రవర్తినీ నా గుప్పిట్లో బిగించాను, రాష్ట్రాన్నంతా మీ మంత్రులు గుప్పిట్లో బిగించినట్టు....!"

"మిస్టర్, నువ్వు చెప్పేదేమిటో...." దయానిధి అనుమానంగా అన్నాడు.

"పేపర్ల పేరుతో, పత్రికల పేరుతో, చక్రవర్తి కోట్లు గడిస్తున్నాడు. నా బుర్రతో అతన్ని లొంగదీశాను. అతని బిల్డింగ్‌నీ, మెషినరినీ, రా స్టాకునీ, మార్కెట్‌లోకి వెళ్ళబోతున్న పత్రికల్ని బాంబ్స్‌లో బూడిద చేస్తానని నికరంగా వాగ్దానం చేసి, అలా చేయకుండా వుండటానికి అతన్నుంచి ఇరవై లక్షలు ఫీజు కింద వసూలు చేస్తున్నాను...."

"సో....నువ్వొక బ్లాక్ మెయిలర్ వన్నమాట! చక్రవర్తి నీ బుకాయింపులకి లొంగడు; నువ్వు అడిగింది ఇవ్వడు!" దయానిధి అడ్డొస్తూ అన్నాడు.

కాళీప్రసాద్ నవ్వాడు. "చక్రవర్తే కాదు; సార్వభౌముడిలాంటి మీరుకూడా నేను అడిగింది ఇస్తారు! చీఫ్ ఎడిటర్ సేఫ్‌లో, 'టాప్ సీక్రెట్' ఫైల్లో మీ గురించిన మీ ప్రణయానికి సంబంధించిన—ఫోటోలూ, రిపోర్టులూ వున్నాయి. ఎడిటర్ గారికి మీమీద ప్రత్యేకమైన అభిమానం వుంది! మీ వ్యక్తిగత జీవితానికీ, మరో ఆడదాని వ్యక్తిగత జీవితానికీ మచ్చరావడం మీకు నచ్చదనే విశ్వాసంతో, మీతో సంప్రదింపులు చేయాలని నిశ్చయించుకున్నా...."

"నేను.... నేను న మ్మ లే కుం డా వున్నాను...."
దయానిధి తడబడుతూ అన్నాడు.

"ఆమె పేరు హేమలత. ఆమె తెల్ల మొహానికి బాబ్డ్ హెయిర్ అందమైన ఫ్రేములా వుంది. ఆమె కళ్ళు లోతుగా ఏదోలా మీ కళ్ళలోకి చూస్తున్నాయి. గడ్డంమీద బఠాణీగింజంత పుట్టుమచ్చ వుంది. ఆ పుట్టుమచ్చని మీ చూపుడు వేలు యెంతో ప్రేమతో తడువుతోంది. మీరిద్దరూ ఒక్కరుగా కూచున్న సోఫా వెనక గోడ గడియారం ఒంటిగంట చూపుతోంది. రోజూ ఒక కాయితాన్ని చించిపారేసే కాలెండర్, పోయిన్నెల నాలుగో తారీఖుని చూపుతూ గోడకి వేలాడుతోంది. పోయిన్నెల నాలుగో తారీఖు ఆమె పుట్టినరోజని డాకుమెంటు చెప్తోంది....'ఆమె పక్కనే వున్న చిన్న పార్శిల్లో బర్త్ డే డ్రెస్ వుందా?' అని డాక్యుమెంట్ చిలిపిగా ప్రశ్నిస్తోంది.... రెండో ఫోటో, మూడో ఫోటో తెలుగు సినిమా ప్రణయ సన్నివేశాన్ని వెక్కిరిస్తున్నాయి నాలుగూ, అయిదూ, ఆరూ ఫోటోలు...."

"ఆల్ రైట్....ఇంతకీ నువ్వు చెప్పేదేమిటి?" దయానిధి కంఠం కోపంతో ఆశ్చర్యంతో వణుకుతోంది.

కాళీప్రసాద్ చిన్నగా నవ్వాడు. "ఖరీదైన అల్లుడికి ఇచ్చేలా చక్రవర్తి నాకు రొక్కం చదివింపులు చేస్తున్నాడు. ప్రస్తుతం కత్తికింది మేకలా అతను నేను చెప్పింది వింటాడు. ఆ తరవాత ప్రతీకారంతో నామీదికి పోలీసుల్ని ఉసిగొలుపుతాడు. అది జరక్కుండా మీరు చూడాలి...." కాళీప్రసాద్ ఆగాడు. చిరునవ్వుతో అల్బర్టుని చూశాడు. అల్బర్టు ఆశ్చర్యంతో వింటున్నాడు.

దయానిధి మాట్లాడలేదు.

"మినిష్టర్ గారూ, మీ రహస్యాలు బైటికి పొక్కకుండా నేను చూస్తాను. నా పైకి వేటకుక్కలు రాకుండా మీరు చూడాలి. అంతే! ఇది బ్లాక్ మెయిల్ కాదు; పరస్పర సహకారం! మీకు ఇష్టంలేకపోతే మానేయొచ్చు. నా చేతిలో వున్న మీ భాగోతాన్ని దేశంలోని పత్రికలన్నీ క్యూలో నిలబడి కొంటాయి.

ఆ మధ్య బ్రిటన్నీ, రష్యానీ గగ్గోలెత్తించిన క్రిస్టన్ కీలర్, ప్రొఫ్యూమో కేసు గురించి మీరు వినేవుంటారు. మీలాగే జాన్ ప్రొఫ్యూమో పెద్ద పదవిలో వున్న వ్యక్తి! రాబోయే అసెంబ్లీ సమావేశాలకి ముందు పత్రికల్లో మీ హరికథ ప్రచురించబడేలా చూస్తాను. అసెంబ్లీ పెద్ద చాకిరేవు అవుతుంది. ప్రతి పక్షాలు మిమ్మల్ని మురికి గుడ్డలు ఉతికినట్టు ఉతుకుతారు! మీ సహచరులు ఇస్త్రీ చేసేస్తారు! ఎలా వుంటుంది?" కాళీప్రసాద్ ప్రశ్నిస్తూ ఆగాడు. దయానిధి బరువుగా ఊపిరిపీల్చుకోడం అతనికి వినిపిస్తోంది. కాళీప్రసాద్ పుండుమీద ఇంకొంచెం కారం చల్లడం ప్రారంభించాడు.

"మీరు బుకాయించలేరు. భయంతో, గాబరాతో మీ గుండె చేస్తున్న చప్పుళ్ళని టెలిఫోన్ తీగ నా చెవుల్లోకి ప్రసారం చేస్తోంది! నా ప్రోత్సాహం డోసు చాల్లేదనుకుంటే చెప్పండి. మీ ఇద్దరిమీదా జరగబోయే దుష్ప్రచారాన్ని ఆపడానికి మీరు ఏమాత్రం ప్రయత్నించడంలేదని వివరించి, నా ప్రపోజల్ ని మీ బంగారు తీగకి—అదే మీ హేమలతకి—మీరామెని ముద్దుగా అలా పిల్చుకుంటారని ఇందులో రాసి వుందిలెండి—వినిపిస్తాను! ఒక నిమిషంలో ఔనో, కాదో మీరు చెప్పాలి...."

"ఆల్ రైట్.... నేను చేయగలిగింది చేశాక నువ్వు నన్ను మోసం చేయవని ఏమిటి గ్యారెంటీ?" దయానిధి పళ్ళు కొరుక్కుంటూ అడిగాడు.

"వెరీగుడ్. ఇప్పుడు నిజంగా సంప్రదింపులు ప్రారంభ మయ్యాయి! నిజం చెప్పాలంటే గ్యారంటీ ఏమీ లేదు.. నా మాట తప్ప. ఒక కాండిడేట్ కి, చదువుకున్న భారతీయుడికి ఉద్యోగం ఇప్పిస్తానని మీరు పదివేలో, పాతిక వేలో తీసుకుంటూరు. అతనికి గ్యారెంటీ యేముం టుంది?" కాళీప్రసాద్ ప్రశ్నించాడు.

"మిస్టర్, నువ్వు అతిగా వాగుతున్నావు. నేను అలాంటివాణ్ని కాను. హోల్డు యువర్ టంగ్!" దయా నిధి కోపంగా అరిచాడు.

"ఐసీ...మంత్రులందరూ అలాంటి బేరగాళ్ళే అని లోకంలో గట్టి నమ్మకం వుందిలెండి. మీరు అలాంటి వ్యక్తి కాదంటున్నారు. ఒప్పుకుందాం! సరే.... నేను మిమ్మల్ని దగా చేయను. చేస్తే నష్టం నాకే కదా! కాని, నేను మునిగితే, నాతోబాటు హోమ్ మినిష్టర్ దయానిధి, మెడకి కట్టుకున్న రాయిలా — నాతోబాటు మునిగి పోతాడు! గుర్తుంచుకోండి. నా చేతిలో మరొక ట్రంప్ కారుకూడా వుంది. మీమీద ఆ ఆర్టికల్ ప్రచురించ బడకుండా వుండేందుకు మీరే నాచేత ఇదంతా చేయిం చారనీ, చక్రవర్తినుండి ఇరవై లక్షలు గుంజి, వాత పెట్టుకున్నారనీ, ఆ మొత్తంలో సగం మీకే అందిందనీ..."

"స్టాపిట్!" దయానిధి అరిచాడు. మెల్లిగా కంఠాన్ని అదుపులోకి తెచ్చుకుని, "చేయగలిగింది చేస్తాను...." అన్నాడు, బలహీనంగా.

కాళీప్రసాద్ ఉల్లాసంగా నవ్వాడు. "మీరు చేయ కలరు. గుడ్ లక్ టూ యూ మిస్టర్ మినిస్టర్! ప్రజలకు సేవచేసే మీకు సేవచేయడం రెండు టర్మ్‌లు ప్రజా సేవ చేసినంత తృప్తినిస్తోంది! అన్నట్టు నా మాటలన్నీ యథార్థాలని చాటిచెప్పే ఎవిడెన్సుకోసం మామిడి చెట్టుకింద చూడండి. గుడ్ లక్!" అంటూ నవ్వుతూ అతను రిసీవర్ని పెట్టేసి, అల్బర్టుని చిరునవ్వుతో చూశాడు.

• • •

ఫోటోల్ని, రిపోర్టుని కవర్లో పెట్టి దయానిధి తన లాల్చీ జేబులో దోపుకున్నాడు. అతనిలో ఆశ్చర్యం, ఆగ్రహం తలెత్తుతున్నాయి.

పత్రికవాళ్ళు ఫోటోలు ఎలా తీశారు? పరాంకుశం! తమ పార్టీకి వ్యతిరేకంగా పనిచేస్తున్న ఆంగ్లవారపత్రిక సంపాదకుడైన పరాంకుశాన్ని, తమ పార్టీ అధికారంలోకి వచ్చాక ఎడిటర్ పదవినుంచీ హఠాత్తుగా తొలగించడం జరిగింది. ఆ పత్రిక యజమాని తన క్లాస్ మేట్ అయినందువల్ల, పరాంకుశం తోకని కత్తిరించడంలో తను ప్రముఖపాత్ర వహించాల్సి వచ్చింది.

రెండేళ్ళు అజ్ఞాతవాసం చేశాక 'ప్రతిధ్వని'లో కుదురుకున్న పరాంకుశం, ఇన్నాళ్ళ తరవాత పగసాధిస్తూ, అంకుశంతో పొడుస్తున్నాడు!

తన పార్టీకి, ప్రజలకూ తనెప్పుడూ ద్రోహం చేయలేదు. అయినా విచిత్రమైన పరిస్థితిలో ఇరుక్కున్నాడు.

తన వ్యక్తిత్వంమీద తారుపూసే ప్రయత్నం పెద్ద ఎత్తున జరుగుతోంది. దాన్ని ఆపాలంటే తను ఒక నేరస్థుడికి సహాయం చేయాలి!

దయానిధి బుర్ర వేడెక్కుతోంది. ఆ ఛండాలుడు

తన పగ సాధించడానికి చక్రవర్తి సంపదమీద అంతా చేయించాలని నిస్సంకోచంగా చెప్పగలడు. సాక్ష్యం కత్తిరించి కట్టినట్లు అవుతుంది! అయిదు నిమిషాల తర్వాత అతనో నిర్ణయానికి వచ్చాడు. టెలిఫోన్ రిసీవర్ని ఎత్తి ఒక నంబరు తిప్పాడు.

"ఐ.జి. ఆఫ్ పోలీస్ హియర్!" అంది కంఠం.

"మిస్టర్ రామలింగం, హోంమినిస్టర్. పదినిమిషాల్లో, హోటల్ ప్రెసిడెంట్‌లో నా గదిలో నన్ను కలుసుకోండి" అంటూ దయానిధి ఫోన్ పెట్టేశాడు.

8

పరాంకుశం తయారుచేసిన స్టేట్‌మెంట్‌ని చక్రవర్తి పరిశీలిస్తున్నాడు. కాష్ బాలెన్స్ దాదాపు ఖాళీ అయిపోతుంది! అయినా తప్పదు. టెలిఫోన్ శబ్దం విని అతను ఉలిక్కిపడ్డాడు. వణికే చేత్తో రిసీవర్ని తీశాడు.

"చక్రవర్తి హియర్" అన్నాడు.

....

"నమస్తే సార్!" అన్నాడు మళ్లీ, ఆశ్చర్యంతో. అటువైపు కంఠం చెపుతోంది. నమ్మలేనట్టు విన్నాడు. పరాంకుశంవైపు అర్థవంతంగా చూశాడు.

"....రేపు పొద్దుటే మిమ్మల్ని కలుసుకుంటాను.... వొద్దొద్దు. అలాగే..యస్..పంపిస్తాను. నమస్తే!" అంటూ రిసీవర్ని పెట్టేశాడు. పరాంకుశం ప్రశ్నార్థకంగా చూశాడు.

"హోమ్ మినిస్టర్ దయానిధిగారు" అన్నాడు చక్రవర్తి క్లుప్తంగా.

పరాంకుశం అదిరిపడ్డాడు. "ఏమిటి కావాలంటున్నాడాయన?" ప్రశ్నించాడు.

"నువ్వు! ఆయన హోటల్ ప్రెసిడెంట్‌లో వున్నాడు. అర్జెంటుగా నువ్వు వెళ్ళి ఆయన్ని కలుసుకోవాలి" చక్రవర్తి జవాబిచ్చాడు.

పరాంకుశం మొహంలో అనుమానం ప్రత్యక్షమవుతోంది. దయానిధి యెందుకు రమ్మంటున్నాడు? ఆర్టికల్ విషయం అతనికి తెల్సిందా? ఎట్లా తెలిసింది?

"ఏమిటయ్యా మాట్లాడవ్?" చక్రవర్తి హెచ్చరించాడు.

పరాంకుశం చిన్నగానవ్వాడు. "రెండూ రెండూ కలిపి చూస్తూన్నా. మనం ప్రచురించబోయే ఆర్టికల్‌కీ, ఈ హోల్డ్‌కీ, యేదైనా సంబంధం వుంటుందాని ఆలోచిస్తున్నా...."

"నేను అలా అనుకోడం లేదు. అయినా వెళ్ళక తప్పదు. వెళ్ళిరా!" అన్నాడు చక్రవర్తి.

"ప్రస్తుతం మనం వెళ్ళడం ప్రమాదకరం....ఇదేదో తేలేక...." పరాంకుశం ప్రారంభించాడు.

"పది నిమిషాల్లో నువ్వు అక్కడికి వెళ్ళకపోతే,ఐ.జీ. ఆఫ్ పోలీస్ కార్లో యిక్కడికి వస్తాడు. మా యింటికి ఫోన్ చేసి, నువ్వు యిక్కడున్నట్టు తెల్సుకున్నారు. ఈ క్షణంలో మనం పోలీసు ఆఫీసర్లని ఇటు వేపు రానియ్యలేం! కొంపలంటుకుంటాయి. తక్షణం బయల్దేరు. ఆర్టికల్ గురించే ఆయన నిన్ను రమ్మంటున్నాడని నా అనుమానం. ఎలాంటి పరిస్థితిలో కూడా ఈ గొడవ గురించి అక్కడ మాట్లాడకు. ఆర్టికల్ విషయంలో చివరి నిర్ణయం పబ్లిషర్‌ది అని చెప్పి తప్పించుకురా. ఊ.... వెళ్ళు!" చక్రవర్తి తొందరగా అన్నాడు.

పరాంకుశం అయిష్టంగా లేచాడు....

పది నిమిషాల్లో హోటల్ ప్రెసిడెంట్ చేరుకున్నాడు.

గదిలోకి అడుగుపెట్టిన పరాంకుశం హోం మినిస్టర్‌తో బాటు ఐ.జీ.ని చూసి ఉలిక్కిపడ్డాడు. యాంత్రికంగా యిద్దరికీ నమస్కరిస్తూ, అడుగులు వేసి టేబుల్ ముందు నిలబడ్డాడు.

తన ముందున్న కవర్ని పరాంకుశంవైపు విసిరాడు దయానిధి.

"చూడు" అన్నాడు క్లుప్తంగా. పరాంకుశం చెయ్యి కవర్‌లోని కాగితాల్ని యివతలికి లాగింది.

డాక్యుమెంట్స్ ఫోటో కాపీల్నీ, ఫోటోల్నీ పట్టుకున్న అతని చేతులు వణికాయి. తన సేఫ్‌లో అతి భద్రంగా దాచిన కాన్ఫిడెన్షియల్ ఇన్‌ఫర్మేషన్ నకళ్ళు! అతను మంత్రముగ్ధుల్లా దయానిధినీ, ఐ. జీ. నీ చూస్తూ వుండిపోయాడు. అతని పెదవులు ఎండిపోతున్నాయి.

"పరాంకుశం, ఇవి నాకెలా వచ్చాయని ఆశ్చర్యపోతున్నావా? ఈ రాత్రి మీ ఎస్టేట్స్‌లో జరగబోతోందంతా నాకు తెలుసు! నువ్వు ఈ చెత్తని పబ్లిష్ చేయకుండా వుండేందుకు నేనే ఆ దారుణాన్ని జరిపిస్తున్నానని కూడా నీ ఎడిటర్ మేధస్సు ఆలోచించగలదు! యెప్పుడు కావాలంటే అప్పుడు నువ్వు ఈ బురదని పేపర్‌లో అచ్చేసి, రాష్ట్రంలోని ఓటర్లందరికీ ఉచితంగా పంచొచ్చు. ఐ డోంట్ కేర్! ఎందుకంటే, ఇదంతా నా పర్సనల్ లైఫ్. నా పబ్లిక్ లైఫ్ నా విధిని చిత్తశుద్ధితో నిర్వర్తించడానికే అంకితం అయిపోయింది. అక్కడ నీకు యేమీ దొరక్క బెడ్‌రూమ్స్‌లోకి, వంట

గదుల్లోకి జొరబడ్డావు.

నా యింట్లో నేను అంట్లు తోముతాను. నా భార్య చెప్పిందానికి మూడుబసకవన్నలా తలూపుతాను. నేను ప్రేమించే, నన్ను ప్రేమించే స్త్రీతో ఏకాంతంలో నా యిష్టమొచ్చినట్టు వుంటాను. ఈ ఫోటోల్ని నువ్వు అచ్చువేస్తే, నా ఒక్కడి ఏకాంత జీవితాన్ని బజార్లో పెట్టడం లేదు. స్త్రీ పురుషుల మధ్య సాగే రహస్య సంబంధాన్ని బజార్లో పెట్టావు. అయినా నేను లెక్క చేయను!

తరవాత.... ముఖ్యమైన విషయం. అసలు విషయం. ఈ క్షణంలో మీ కార్యస్థానం ఒక మాస్టర్ మైండ్ బ్లాక్ మెయిలర్ చేతిలో వుంది. రేపు 12 గంటల లోగా నీ యజమాని ఆ నేరస్థుడికి యిరవై లక్షలు చెల్లిస్తాడు. ఆ నేరస్థుడే యిదంతా నాకు నిర్భయంగా తెలియజేశాడు.

నన్ను అభాసుపాలు చేయడానికి నువ్వు తయారుచేసుకున్న పథకం అతని చేతిలో తురుపులా చెలామణి అవుతోంది. దాన్ని కత్తిలా వాడుకుని, నన్ను తనకు కరచంలా చేసుకోవాలన్న ఆశతో అతను నన్ను బ్లాక్ మెయిల్ చేస్తున్నాడు! అతను చెప్పినట్టు నేను నడుచుకోకపోతే వందలాది పత్రికలకి దీన్ని అమ్మి మరికొన్ని లక్షలు గడిస్తాడు. పోలీసుల్లాకా వెళ్ళకద్దని అతను మీకు ఆంక్ష విధించాడు. భవిష్యత్తులో కూడా పోలీసులూ, చట్టం తనని వేటాడకుండా చూసే బాధ్యతని నాకు అప్పగించాడు.

ఒప్పుకున్నట్టు నేను నటించాను. నా రాష్ట్రంలో ఒక పెద్ద పరిశ్రమను ఒక బ్లాక్ మెయిలర్ చేతిలో బలిపశువు

కావడం నేను సహించను. పరిస్థితిని ఐజీగారూ నేనూ తీక్షణంగా చర్చించాం. పోలీసు పద్ధతిలో కాకుండా ఆ నేరస్థుడిని ఆలస్యం చేయకుండా పట్టేయాలి. హఠాత్తుగా దాడి చేయడానికి ఐజీగారు సిద్ధంగా వున్నారు. కానీ పరిస్థితి చెయ్యి జారిపోయి, అంతా మట్టిలో కలుస్తుంది.

అంచేత నీ కింద పనిచేసే ఒక చాకులాంటి రిపోర్టర్ని యిక్కడికి వెంటనే పిలిపించు. ఐజీగారు సర్వవిధాలా సహాకరిస్తారు; సలహాలిస్తారు. మళ్ళీ చెప్తున్నా, ఇది లేలేక నువ్వు తీరుబడిగా నా గురించి నీ పేపర్లో అలకొచ్చు!" దయానిధి ఉపన్యాసం ముగించి, ఐ. జీ. వైపు చూశాడు.

నివురుగప్పిన నిప్పులా కూచున్న ఐ.జీ. గంభీరంగా, అవునన్నట్టు తలాడించాడు. షాక్ నుంచి తేరుకోడానికి పరాంకుశానికి రెండు నిమిషాలు పట్టింది.

"డబ్బు చెల్లించడానికే చక్రవర్తిగారు నిర్ణయించుకున్నారు" అన్నాడు మెల్లిగా. "మొరిగే కుక్కకి బిస్కట్ వేయమనండి. తింటున్నప్పుడు దాన్ని బంధిస్తాం!" అన్నాడు ఐ.జీ.

"మా క్రైమ్ రిపోర్టర్ ప్రభంజనం చాకు లాంటి వాడు...." పరాంకుశం సాలోచనగా అన్నాడు.

"అదుగో టెలిఫోన్. మీ 'చాకు'ని వెంటనే పిలిపించండి" అన్నాడు ఐ.జి.

పరాంకుశం టెలిఫోన్ అందుకున్నాడు....

• • •

"గో ఆన్!" అన్నాడు కాళీప్రసాద్ వాకీటాకీని పట్టుకుని,

"భైరవ్ రిపోర్టింగ్. హోం మినిస్టర్ నుంచీ చక్రవర్తికి ఫోనొచ్చింది. ఎడిటర్ పరాంకుశాన్ని తన హోటల్ గదిలో కల్సుకొమ్మన్నాడు. పరాంకుశం పరుగెట్టాడు. ఏం చేద్దాం బాస్?"

"నథింగ్! మనం తన్నిన మరో బంతి కదిలింది. మన ప్లాన్‌లో యిదొక లేటెస్టు డెవలప్‌మెంట్. భైరవ్, రక్షణమంత్రి మనకు రక్షణ కల్పిస్తున్నాడు. అతన్ని మనం పూర్తిగా నమ్మొచ్చు."

"జీరో అవర్ దగ్గరపడుతోంది. బి అలర్ట్. ఓవర్."

కాళీప్రసాద్ వాకీటాకీని కిందపెట్టి ఆల్బర్టువైపు చూశాడు. "ఆల్బర్టు, కవర్ని రహస్యంగా డెలివరీ చేశావనుకుంటా...."

"చీకటికి కూడా తెలీకుండా!" అన్నాడు ఆల్బర్టు సగర్వంగా.

"అన్నట్టు, మన సర్క్యులేషన్ మేనేజర్ యెలా వున్నాడు?"

"కాసేపట్లో కవలపిల్లల్ని కనేసేలా వున్నాడు!" అని ఆల్బర్టు నవ్వాడు.

కాళీప్రసాద్ గొల్లున నవ్వాడు.

9

క్రైమ్ రిపోర్టర్ ప్రభంజనం ఎడిటర్ చెప్పిందంతా ఆశ్చర్యంతో విన్నాడు. తనకి జరిగిన అనుభవాన్నీ, తన నిర్ణయాన్నీ హోం మినిస్టర్ చెప్తూంటే రెట్టింపవుతోన్న ఆశ్చర్యంతో మౌనంగా విన్నాడు.

దయానిధి సాభిప్రాయంగా ఐ.జీ. రామలింగంవైపు చూశాడు. ఐ.జి. గొంతు సవరించుకుని ప్రభంజనంవైపు చూశాడు.

"మిస్టర్ ప్రభంజనం, పెద్ద పరిశ్రమ ప్రస్తుతం పణంగా వుంది. పరిస్థితులన్నీ వోడిపొమ్మని ఉద్బోధిస్తున్నాయి. ఎలక్ట్రానిక్ డివైస్‌తో యాక్టివేట్ అయ్యే అతి ప్రమాదకరమైన బాంబులు మీ కాంపౌండంతటినీ కంట్రోల్ చేస్తున్నాయి. ఈ పరిస్థితి మా పోలీసుశాఖ చేతుల్ని కట్టేస్తోంది. ఈ సీన్‌లో మా వాసన తగిలే చాలు, బ్లాక్ మెయిలర్ రెచ్చిపోయి ప్రళయం సృష్టిస్తాడు. అంచేత పూర్తిగా తెర వెనుక వుండి మేం సహాకరిస్తాం. క్రైమ్ రిపోర్టర్‌గా మీకు మాంచి అనుభవం వుందని మీ ఎడిటర్ చెప్తున్నారు. మీరు యేదేనా చేయగలరా?" ఐ.జి. ప్రశ్నించాడు.

వంకీల జుత్తు. సన్నటి మీసాలు. సన్నగా పొడుగ్గా వున్న ఆకారం. తెల్ల పాంటులోకి తెల్ల షర్టుని దోపుకున్నాడు. చొక్కా చేతుల్ని మోచేతుల పైకి లాక్కుంటూ ప్రభంజనం "రిపోర్టింగ్ వేరు. పరిశోధన వేరు అఫ్‌కోర్స్ పరిశోధన రిపోర్టింగ్‌కి ఆధారమనుకోండి. ఆ టైప్ పరిశోధనకి కావాల్సినంత టైమ్ వుంటుంది. ఇప్పుడు అంత టైమ్ లేదు. ఉన్న కొద్దిపాటి సమయం మాస్టర్ మైండ్‌కి అనుకూలంగా వుంది!" అన్నాడు.

ఐ.జి. అవునన్నట్టు తలాడించాడు.

"మన మాస్టర్ మైండ్ మన ఆఫీసులో విశ్రాంతిగా తొణక్కుండా కూచుని, తన కార్యక్రమాన్ని విజయవంతంగా అమలుజరుపుతున్నాడు. అతనిలాగే మనమూ ఒకచోట కూచుని మన పరిశోధన సాగించాలి....మనం ఎక్కడికీ వెళ్ళలేం. ఎందుకంటే అతన్ని గురించి అణగింజంత కూడా మనకి తెలీదు!"

శ్రోతలు ముగ్ధులూ అంగీకరిస్తూ తల లాడించారు.

ప్రభంజనం తన ఆలోచనల్ని పైకి చెప్పసాగేడు. "మాస్టర్ మైండ్ ఒకే ఒక మూవ్‌తో మనల్ని తన కంట్రోల్‌లోకి తీసుకుని చుట్టూ ఉక్కు పిడికిలి బిగించాడు. అంటే చాలా ముందుగానే అంతా బ్రహ్మాండంగా ప్లాన్ చేయబడిందన్నమాట. మన డిశ్పాచ్ టైమింగ్సూ, నైట్ షిఫ్ట్ వివరాలూ, మన బిల్డింగ్ లేఔటూ అతనికి కంఠతా పాఠంగా వచ్చని తేలుతోంది. అధునాతనమైన ఎలెక్ట్రానిక్ పరికరాల్ని వాడుతున్నాడంటే అతనికి ధనబలం వుండితీరాలి. చెమటోడ్చి ఆర్జించిన పైకాన్ని యెవడూ యిలాంటి అపాయకరమైన కార్యాలకి పెట్టుబడి పెట్టడు. అంటే మన మాస్టర్ మైండ్ ఇటీవలకాలంలో ఎప్పుడో ఎక్కడో చాలా సులువుగా, తేరగా పెద్ద మొత్తంలో డబ్బు సంపాదించి వుండాలి...."

ఐ.జి. తల వెనక్కీ ముందుకీ ఊగింది. "గో ఆన్.... మీ ఆలోచనలు సరైన బాటలో వెళ్తున్నాయి!" అన్నాడు.

"మాస్టర్ మైండ్ మూడు పరికరాల్తో తన పథకానికి పదను పెట్టాడు. ఒకటి: డబ్బు. రెండు: టెక్నికల్ నాలెడ్జి. మూడు: మనకి సంబంధించిన అన్ని వివరాలూ. ఈ మూడింటినీ అతను యెలా సంపాదించాడు? ఇది తెలిస్తే అతనెవరో మనకి తెలుస్తుంది...." ప్రభంజనం ఆగాడు.

"యూ ఆర్ రైట్!" ఐ.జి. క్లుప్తంగా అన్నాడు.

"సార్, ఏడాదిగా జరిగిన అన్ని రకాల నేరాల గురించీ పూర్తి వివరాలు—ఎంత చిన్నవైనా సరే—మనకి అత్యవసరంగా కావాలి" అన్నాడు ఐ.జీ.తో.

ఐ.జీ. మాట్లాడకుండా, టెలిఫోన్నిలాగి రిసీవరెత్తి ఒక నంబరు తిప్పాడు. "శంకర్, ఈ ఏడాదిలో జరిగిన అన్ని రకాల నేరాలకీ సంబంధించిన డిటెయిల్డు రిపోర్ట్సు తీసుకుని పదినిముషాల్లో నన్ను కల్సుకో. ఇదంతా టాప్ సీక్రెట్!" అంటూ తనున్న చోటు చెప్పి ఫోన్ పెట్టేశాడు,

"శంకర్ మా డిపార్టుమెంట్‌కి వాకింగ్ ఎన్‌సైక్లోపీడియా! ఏడాదిలో జరిగిన కేసు వివరాల్ని అతను అమరంలా అప్పజెప్తాడు!" అన్నాడు ప్రభంజనంతో.

"ఇక్కడ వో గదిలో నాలుగు టెలిఫోన్లు యేర్పాటు చేయాలి. నాకు సహాయం చేయడానికి ఒక అసిస్టెంట్ కావాలి...." ప్రభంజనం అన్నాడు.

"ఐ విల్ బీ యువర్ అసిస్టెంట్" అన్నాడు ఎడిటర్ పరాంకుశం. ప్రభంజనం చిరునవ్వు నవ్వాడు.

"చక్రవర్తిగారు మీ కోసం యెదురుచూస్తూ వుంటారు...."

"ఫర్వాలేదు. అక్కడింక నేను చెయ్యాల్సిందేమీ లేదు; ఆయనతోపాటు జాగారం చేయటం తప్ప! పొద్దుటే కల్సుకుంటానని చెప్తాను" అంటూ పరాంకుశం ఫోన్ని అందుకున్నాడు.

ప్రభంజనం అతన్ని ఆపాడు. "ఒక్క క్షణం. మాస్టర్ మైండ్ చక్రవర్తిగారి ఇంటిమీద తన మూడో కన్ను కేంద్రీకరించబడిందన్నారు. ఇంత చాకచక్యంగా పని సాగిస్తున్న అతను మీ టెలిఫోన్ సంభాషణమీదకూడా ఒక చెవి పారేసి వుంటాడు. మీరు ఇక్కడికి వచ్చింది అతనికి కూడా ఈపాటికి తెలిసే వుంటుంది...."

పరాంకుశం గాభరాగా చూశాడు.

ప్రభంజనం చిన్నగా నవ్వాడు. "కంగారుపడకండి. మాస్టర్ మైండ్‌కి ఏమాత్రం అనుమానం రాకుండా, చక్రవర్తి గారికి గాభరా పుట్టకుండా మీరు నాటకం ఆడాలి. హోం మినిష్టర్ గారు, తమకి సంబంధించిన ఫోటోలూ అవీ నిజంగా మీ దగ్గరున్నాయేమో రూఢిగా తెలుసుకోడానికి పిలిపించారనండి. గుట్టుచప్పుడు కాకుండా ఇరవై లక్షలూ చెల్లించమని సలహా యిచ్చారనీ, ఆ నష్టం పూడ్చడానికి నిదానంగా వేరే యేర్పాట్లు జరుగుతాయనీ, ఓపిగ్గా ఉండమన్నారనీ చెప్పండి. భవిష్యత్తులో కూడా పోలీసు రిపోర్టు ఇవ్వొద్దన్నారనీ చెప్పండి. ఇంటికెళ్ళిపోతున్నాననీ, పొద్దుటే కల్సుకుంటాననీ చెప్పండి" ప్రభంజనం వివరించాడు. పరాంకుశం ఆశ్చర్యంతో నోరు తెరిచాడు.

దయానిధీ, ఐ.జి. మెప్పుగా తలలు ఆడించారు. పరాంకుశం నంబరు తిప్పాడు.

10

ఉదయం కావొస్తోంది. కాళీప్రసాద్ టేబుల్ మీదికి కాళ్ళు చాపి, కుర్చీలో వెనక్కి వాలి కూచున్నాడు. అతని పొట్టమీద టిఫిన్ ప్లేటుంది. ఉప్మాని స్పూనుతో నోటికి అందుకోబోతూ ఆగి, అల్బర్టువైపు చూశాడు. "అల్బర్టు ఉప్మా తినొచ్చా?"

"నిరభ్యంతరంగా. ప్రతి ప్లేటులోదీ మొదట వంటతనికీ, సర్క్యులేషన్ మేనేజర్‌కీ తినిపించి, చూశాను. అందరూ శుభ్రంగా వున్నారు! రాత్రినుంచీ కాఫీకూడా అలాగే టెస్టు చేస్తూనే వున్నాను బాస్" అల్బర్టు సగర్వంగా అన్నాడు.

"ఎక్సలెంట్!" అంటూ కాళీప్రసాద్ ఆకలితో

తినడం ప్రారంభించాడు. వాకీటాకీలోంచి సిగ్నల్ వస్తోంది. ఎడంచేత్తో అందుకున్నాడు.

"యస్!"

"భైరవ్ రిపోర్టింగ్. ఇప్పుడే ఎడిటర్నుంచీ పబ్లిషర్ కి ఫోనొచ్చింది. హోం మినిస్టర్ మనకి డబ్బు చెల్లించమనీ, పోలీస్ రిపోర్టు ఇవ్వొద్దనీ హెచ్చరించాట్ట. ఆ నష్టం తరవాత పూడ్చబడుతుందని ధైర్యం చెప్పాట్ట."

"మార్వెలస్! నా ఉక్కు పిడికిలిలో ఇరుక్కున్న హోం మినిష్టర్ మనకి ఉక్కు కవచంలా తయారవుతున్నాడు! భైరవ్, ఆకలవుతోందా?"

"బ్రెడ్డూ, ఫ్లాస్కులో టీ వున్నాయి బాస్. అవసరమైతే రిలీఫ్ ఇవ్వడానికి గోపీ వుండనే వున్నాడు."

"నైస్. నాకిప్పుడు కళ్ళూ, చెవులూ నువ్వే భైరవ్!"

"యూ ఆర్ వెలకమ్, బాస్!"

"థాంక్యూ....వోవర్" కాళీప్రసాద్ టైంచూశాడు. ఆరయ్యింది. ఉప్మా ముగించి, పూరీలు తిని, కాఫీ చప్పరిస్తూ చక్రవర్తి నంబరు తిప్పాడు. చక్రవర్తి తనకన్నా అలర్టుగా వున్నాడు!

"చక్రవర్తి హియర్" అందతని కంఠం.

"చక్రవర్తీ, మరో నాలుగ్గంటల్లో బ్యాంకులు తెరుస్తారు ..."

"నాకు తెలుసు!" చక్రవర్తి కంఠం కటువుగా ధ్వనించింది. కాళీప్రసాద్ నవ్వాడు.

"కొత్త రోజు ప్రారంభమైంది. ఇటువేపు నీ వెట్టి చాకిరీగాళ్ళు రారనుకుంటాను...."

"రెండురోజులు లాకౌట్ ఎనౌన్స్ చేశాను. మెకానికల్ ట్రబుల్" చక్రవర్తి ముక్తసరిగా అన్నాడు.

"చక్రవర్తీ, ఇటువేపు నరమానవుడు రాకూడదు. ఇదే ఫైనల్ వార్నింగ్! సూర్యుడిలా మొత్తాన్నీ నేను చూస్తూవుంటాను. నాకు ఏమాత్రం అనుమానం వచ్చినా, రెండో ఇన్‌స్టాల్మెంట్ డిస్ట్రక్షన్ జరుగుతుంది...."

"అనవసరంగా నువ్వు అనుమానిస్తూ, భయపడుతూ నన్ను గాభరా పెడుతున్నావ్. పాడిన పాటే పాడుతున్నావు!" చక్రవర్తి ఎగతాళిగా అన్నాడు.

"నీకు తెలీదు. నన్ను చూసి భయం భయపడుతుంది! ఇంక, అనుమానం నాకు ఆయుష్షుపోస్తూ వుంటుంది. ముల్లె సిద్ధం చేసి, పదకొండింటికి ఫోనుముందు పద్మాసనం వేసుక్కూర్చో. ఎక్కడ, ఎలా, ఎప్పుడు అందజేయాలో చెప్తాను" కాళీప్రసాద్ రిసీవర్ని పడేశాడు.

11

"ఈ ఏడాదిలో — నాలుగు బస్సు దోపిడీలు జరిగాయి. దోపిడీ ముఠాలు దొరకలేదు. నాలుగూ ఒకే పద్ధతిలో జరిగాయి.

మూడు బ్యాంకు దోపిడీలు జరిగాయి. దొంగలు దొరికిపోయారు; జైల్లో ఉన్నారు.

విశాఖపట్నం పొలిమేరల్లో రెండు పెట్రోల్ బంక్స్ దోచుకోబడ్డాయి. ఇరవై వేలదాకా పోయింది. రెండూ ఒకే పద్ధతిలో, మాస్కు ధరించిన ఒక వ్యక్తిచేత చేయబడ్డాయి. అర్ధరాత్రి సమయంలో అతను కార్లో వచ్చాడు. కారు నంబరు యెవ్వరూ చూళ్ళేదు.

రెండుసార్లు రెండు కార్లు దొంగిలించబడి, దొరికాయి. వేలిముద్రలు లేవు...." శంకర్ ఆగి, మరో రెండు పేజీలు తిరగేశాడు.

ప్రభంజనం సిగరెట్ పీలుస్తూ వింటున్నాడు. నాలుగు

ఫోన్‌ల ముందు ఆపరేటర్లా కూచున్నాడు పరాంకుశం.

"ఆర్నెల్ల క్రితం తిరపతి సమీపంలోని విగ్గుల ఫ్యాక్టరీ జీతం పైకం—అరవై వేలు—దోచుకోబడింది. నడిరోడ్డులో పట్టపగలు ఈ దోపిడీ జరిగింది. డ్రైవర్‌తో పాటు కాష్ తీసుకోడానికి వెళ్ళిన గుమస్తా వున్నాడు. క్యాష్‌తో కారు సగం దూరం వెళ్ళాక డిక్కీలోంచీ చప్పుడు వినిపించి, కారాపి ఇద్దరూ కిందికి దిగారు. డ్రైవర్ డిక్కీ లాక్‌ని పరీక్షించాడు. లాక్ చేయబడ లేదు. లాక్ చేయబోయాడు. లోపల చప్పుడైంది. ఆశ్చ ర్యంతో డిక్కీ తెరిచాడు.

నల్లటి దుస్తుల్లో, మొహానికి మాస్కుతో వున్న ఒక వ్యక్తి రివాల్వర్ చూపిస్తూ కిందకి ఉరికాడు. ఇద్దర్నీ బుద్ధిగా కారెక్కమన్నాడు. గుమాస్తా ప్రమాదం గ్రహించి, ధైర్యంగా తిరగబడబోయాడు. దొంగ అతన్ని స్పృహతప్పేలా రివాల్వర్ పిడితో తలమీద వాయించాడు. అతన్ని కార్లో పడేసి, తనూ కూచుని కార్ని వెనక్కి తిప్పి పోనిమ్మన్నాడు.

నిర్మానుష్యంగా ఉన్న ఒక అడ్డదారిలో పదికిలో మీటర్లు తీసికెళ్ళి కార్ని ఆపించి, రివాల్వర్ పిడి ప్రయో గంతో డ్రైవర్‌కి స్పృహతప్పించాడు. ఇద్దరూ కోలుకుని చూసేసరికి కాష్ బాగ్‌లో రొక్కం, నాలుగు టైర్లలో గాలీ లేవు! దొంగ తను తప్పించుకోడానికి కావల్సినంత టైమ్‌ని ఆ విధంగా సృష్టించుకున్నాడు. డబ్బూ, దొంగా ఇంతవరకూ దొరకలేదు...." శంకర్ ఆగాడు.

"ఇంతేనా?" ప్రభంజనం ప్రశ్నించాడు.

"ఇంకా ఎన్నో వున్నాయి. చిన్న చిన్న కేసులు. వివరాలు చెప్పమంటారా?" శంకర్ అడిగాడు.

"వరసగా, వివరంగా" అన్నాడు ప్రభంజనం నవ్వుతూ. అరగంటపాటు శంకర్ కేసుల్ని వివరిస్తూ కూచున్నాడు.

ప్రభంజనం లేచి అటూ ఇటూ తిరగసాగేడు. రెండు నిమిషాల తరవాత శంకర్ ముందు ఆగాడు.

"మిష్టర్ శంకర్, మీరు వివరించిన ఏ కేసుకీ ప్రస్తుత విషయంతో పోలికల్లేవు. ఇప్పుడు మన మాష్టర్ మైండ్ కి అనుచరులున్నారు. అవసరానికి సరిపడేంత డబ్బు పోగు చేసుకునేదాకా అతను వొంటరిగానే నేరాలు చేశాడని మాత్రం అనిపిస్తోంది.

పెట్రోల్ దోపిడీ చేసిన వ్యక్తి ముందుగా చక్కగా ప్లాన్ వేసుకొని చాకచక్యంగా పనిసాగించి, సాధించాడు. అతని జిత్తులమారితనాన్ని ఆ దోపిడీ బాగా వ్యక్తం చేస్తోంది. పెట్రోల్ బంక్స్ దోపిడీలు కూడా తెలివిగా జరుపబడ్డాయి.

ఈ మూడూ చేసిన వ్యక్తి ఒక్కడే అని నాకు అనిపిస్తోంది. మీకు లభించిన ఆధారాలమూలంగా ఈ మూడూ చేసిన వ్యక్తుల పోలికలేమన్నా దొరుకుతున్నాయా?"

శంకర్ డైరీని తిరగేశాడు. "పెట్రోలు బంక్స్‌ని కొల్లగొట్టిన వ్యక్తి కుంటుతూ నడిచాడు. దొరికిన పోలిక ఒక్కటే. మాస్క్. తనను దాచుకోవాలనుకున్న వ్యక్తి యెవరైనా సహజంగా మాస్క్ ధరిస్తాడు. అంచేత దానిమీద అంతగా ఆధారపడలేం!" అన్నాడు శంకర్.

ప్రభంజనం నవ్వుతూ చూశాడు. "పెట్రోల్ బంక్స్‌ని దోచిన వ్యక్తికి కొంచెం దూరం నడిచే అవకాశం వుంది. అంచేత అతను కుంటుతూ నడిచి, తన్ను కుంటివాడుగా

చిత్రించుకున్నాడు. కార్ని నడిదార్లో ఆపి, పట్టపగలు దారి మళ్ళించిన వ్యక్తి డిక్కీనుంచీ డోర్ దాకా రెండు మూడు అడుగులు వేసివుంటాడు. నింపాదిగా ప్రవర్తించే అవకాశం, జాగా అతనికి లేవు. కుంటివాడుగా నటించే ఛాన్సు అతనికి లేదు. ఇవన్నీ ఒక్క వ్యక్తే చేశాడని నేనంటే మీ రేమంటారు?"

శంకర్ చిరునవ్వు నవ్వాడు. "చేసివుండొచ్చని ఒప్పుకుంటాను. కానీ అది మీ వాదన బలంవల్ల మాత్రమే!"

"ఒకే వ్యక్తే అని ఒప్పుకుంటే ఒరిగేదేముంది? రెండు విశాఖపట్నం దగ్గరా, ఒకటి తిరుపతి దగ్గరా జరిగాయి!" పరాంకుశం అన్నాడు; కల్పించుకుని.

"వేటాడే పులికి అరణ్యమంతా సొంతమే! నేరస్థుడు విశాఖపట్నంనుండీ తిరపతి వెళ్ళలేడంటారా?" ప్రభంజనం అడిగాడు.

"వెళ్ళొచ్చు. కానీ విగ్గుల ఫ్యాక్టరీ జీతాల మొత్తం, చెల్లించబడే తేదీ, బాంకులో క్యాషయ్యే విధానం, సెక్యూరిటీ లేకుండా కార్లో వెళ్ళే వైనం—వగైరా ఇన్ఫర్మేషన్ బైటి వ్యక్తికన్నా, స్థానికంగా వుండే వారికే బాగా తెలుస్తాయి" అన్నాడు పరాంకుశం.

ప్రభంజనం నవ్వాడు. "నేరస్థుడు తిరపతివాడు కాడని మీరెలా అనగలరు? తిరపతినుండీ విశాఖపట్నం వెళ్ళివుండొచ్చుగా?"

"అయితే వాడే వీడు అంటావా, ప్రభంజనం?" పరాంకుశం ప్రశ్నించాడు.

"ఎవడు ఎవడో మనకి తెలీదు. పరిశోధన ఎక్కడో ఒకచోట ప్రారంభించాలి గనుకా, డబ్బులేందే నేర

కూడా యిప్పటి అడ్వెంచర్ చేయలేదు కనుకా డబ్బు— కోణం నుంచీ చూస్తున్నాం" అంటూ ప్రభంజనం కుర్చీలో కూచున్నాను.

"మిస్టర్ శంకర్! విశాఖ పోలీసులకీ, తిరపతి పోలీసులకీ ఫోన్ చేయండి. మూడు కేసులకి సంబంధించి యేవేనా డెవలప్‌మెంట్స్ వున్నాయేమో కనుక్కోండి" అన్నాడు.

• • •

ఉదయం నుంచీ కాళీప్రసాద్ బృందం చాలా అలర్ట్‌గా వుంది. కాంపౌండు వేపు యెవరేనా వస్తారేమో అని రాంబాబూ, గంగారామ్ వెయ్యి కళ్ళతో చూస్తున్నారు.

భైరవ్ నుంచీ క్రమం తప్పకుండా కాళీప్రసాద్‌కి రిపోర్టులు అందుతూనే వున్నాయి.

పది గంటలు కావొస్తోంది.

కాళీప్రసాద్ దీర్ఘాలోచనలో మునిగి పచార్లు చేస్తున్నాడు. సగం కాల్చిన చుట్టల్ని అటూ ఇటూ పారేస్తున్నాడు. అల్బర్టు వాటిని ఆర్పి, అతి జాగ్రత్తగా జేబులో పడేసుకుంటున్నాడు.

12

శంకర్ ఫోన్ని పెట్టేసి ప్రభంజనంవైపు చూస్తూ పెదవి విరిచాడు. "గొంగళ్ళు వేసిన చోటే వున్నాయి. నో ఫర్దర్ డెవలప్‌మెంట్స్!" అన్నాడు.

ప్రభంజనం తల పంకించాడు. "పోలీస్ రికార్డ్సునీ, ప్రెస్ రిపోర్ట్సునీ బట్టి ఆలోచిస్తే మాస్టర్ మైండ్ చేస్తున్న మొట్టమొదటి సాహసకార్యం యిదే అనిపిస్తోంది....అతనికి 'డబ్బు ఎక్కణ్ణుంచీ వచ్చింది' అన్న

యాంగిల్ మనకి సహాయపడ్డంలేదు. ఇంక ఇన్‌సైడ్ ఇన్‌ఫర్మేషన్! చక్రవర్తి ఎస్టేట్సు లేఔట్, నైట్‌షిఫ్ట్ వివరాలూ అతనికి బాగా తెలుసని రుజువైంది...."

"మీ సంస్థలో పనిచేసేవాళ్ళే ఆ ఇన్‌ఫర్మేషన్ అతనికి అందజేసి వుండొచ్చు.... తెలిసో, తెలీకో...." శంకర్ అందించాడు.

"ఉండొచ్చు. నైట్‌షిఫ్ట్ వివరాలు నైట్ వాచ్‌మెన్‌కీ డ్రైవర్లకీ నైట్ వర్కర్స్‌కీ తెలుసు. వాళ్లంతా ప్రస్తుతం అతని బందీలుగా వున్నారు. వాళ్ళని మనం ప్రశ్నించలేం. పోతే లేఔట్‌ని కనుక్కోడానికి వెయ్యి మార్గాలున్నాయి....ఏదో వేషంలో అతనే అంతా తిరిగి చూసివుండొచ్చు...." గదిలో కొస్తున్న పరాంకుశాన్ని చూస్తూ ఆగాడు ప్రభంజనం.

"ఏదేనా క్లూ దొరికిందా?" పరాంకుశం ప్రశ్నించాడు.

"క్లూ దొరికితే అసలు వ్యక్తి దొరికినట్టే!" అన్నాడు ప్రభంజనం నవ్వుతూ.

పరాంకుశం పబ్లిషర్ యింటికి వెళ్ళొచ్చాడు.

"పదకొండు ముప్పైమూడుకి మాస్టర్ మైండ్ ఫోన్ చేసి, డబ్బు ఎలా, ఎక్కడ అందజేయాలో చెప్తాడు ప్రభంజనం! నువ్వు త్వరగా ఏదేనా చేయాలి. కాసేపట్లో పులి అడవిలోకి మాయమవుతుంది....!" అన్నాడు గాభరాగా.

ప్రభంజనం చిరునవ్వు నవ్వాడు. "అతను తను మాయం కావడానికి సేఫ్టీ అవర్స్ యేర్పాటు చేసుకున్నాడు. అతను జారుకుని, క్షేమంగా మాయం అయితేగానీ మనకి క్షేమంలేదు! అతను గ్రీన్ సిగ్నల్ ఇచ్చాకగానీ మనం అటూ ఇటూ పరుగెత్తి పరిశోధించ

శం!"

"హీ యీజ్ కరెక్ట్. తప్పించుకునే ఛాన్స్ మనం అతనికి వచ్చినట్టు ఇవ్వాల్సిందే" అన్నాడు శంకర్.

ప్రభంజనం తటాలున లేచాడు. "మనం మూడో పాయింటుని మరిచిపోయాం!" అన్నాడు ఉద్రేకంతో.

"ఏమిటది?" శంకర్ పరాంకుశం జంటస్వరాలుగా ప్రశ్నించారు ఆత్రంగా.

"టెక్నికల్ ఎక్స్‌పర్టైస్! సాంకేతిక పరిజ్ఞానం, బాంబ్సుని, వాటిని యాక్టివేట్ చేసే పరికరాన్నీ అత నెలా సంపాయించాడు? మన ప్రతి అడుగూ అతను తెలుసుకోగలుగుతున్నాడు. అంటే అతను వాకీటాకీ ల్లాంటి పరికరాలు వాడుతున్నాడు...."

"ఎస్....ప్రొసీడ్?" అన్నాడు శంకర్.

"ఎలెక్ట్రానిక్స్‌లో అత్యంత ప్రావీణ్యత సంపాదించిన ఎక్స్‌పర్ట్స్ మన రాష్ట్రంలో ఎవరెవరున్నారు? ఎక్క డున్నారు? యేం చేస్తున్నారు? వాళ్ళు యెలాంటి వాళ్ళు? ఈ వివరాలు మనకి తక్షణం కావాలి!" అన్నాడు ప్రభంజనం.

"గడ్డిమేటిలో సూదిని ఇంకా తేలిగ్గా వెతికి, వెలికి తీయొచ్చు!" అన్నాడు శంకర్.

"యూ ఆర్ రాంగ్. అలాంటి ఎక్స్‌పర్ట్స్ దేశం మొత్తంమీద ఏ అయిదారుగురో వుండొచ్చు. అలాంటి వాళ్ళు మన సమీపంలో ఎవరున్నారు?" ప్రభంజనం ఇద్దర్నీ ప్రశ్నించాడు. ఇద్దరూ నిస్సహాయంగా తలలు వూగించారు.

ప్రభంజనం పెద్ద అంగల్లో గదిలోంచి హాల్లోకి వెళ్ళి వెళ్ళి ఐజీని వెంటబెట్టుకుని వచ్చాడు. తనకి కావాల్సిన

దాన్ని గురించి ఐ.జీ.కి వివరించాడు.

"ఎలెక్ట్రానిక్స్‌లో పరిశోధనలు సాగించడం అత్యధిక వ్యయంతో, శ్రమతో కూడిన పని. సొంతంగా యే శాస్త్రజ్ఞుడూ అంత భారీ యెత్తున పరిశోధన సాగించలేడు...."

"ఏం కావాలో, ఏం చేయాలో చెప్పండి" అన్న ఐ.జీ.కి అడ్డొస్తూ,

"జై భారత్ ఎలెక్ట్రానిక్స్ మేనేజింగ్ డైరెక్టర్ని కాంటాక్ట్ చేయండి. అలాంటి ఎక్స్‌పర్ట్స్ గురించి ఆయన యేదేనా సమాచారం యివ్వగలడేమో కనుక్కోండి" అన్నాడు ప్రభంజనం.

డైరెక్టరీ తిరగేసి, ఒక నెంబర్ తిప్పాడు. "ఐ.జీ. గారు మీతో మాట్లాడతారు...." అంటూ రిసీవర్ని ఐజీకి అందించి, కుర్చీలో కూర్చున్నాడు.

13

11-30 అయింది. కాళీప్రసాద్ వాకీటాకీ అందుకున్నాడు. భైరవ్‌ని పిలిచాడు.

"భైరవ్ హియర్."

"భైరవ్, సరిగ్గా 11-40 కి సుమతో చక్రవర్తి బయల్దేరుతారు. అతను వొంటరిగా వెళ్ళాలి. మధ్యలో యెక్కడా ఆగకుండా నేను నిర్దేశించే గమ్యం చేరుకోవాలి. సిటీలిమిట్స్ దాటేదాకా సువ్రతన్ని ఫాలో చేయాలి. చేయగలవా?"

"ఆహా...."

"రైట్, భైరవ్! మరో పదినిమిషాల్లో గోపీని రిలీవ్ చెయ్. ఏం చేయాల్సిందీ అతనికి నేను చెప్తాను. 11-33కి

నేను చక్రవర్తితో మాట్లాడుతాను. ఆ క్షణం నుంచీ నువ్వు కళ్ళూ చెవులుగా మారిపోవాలి! చక్రవర్తి ఎవరికైనా ఫోన్ చేయొచ్చు. ఎవరైనా అతన్ని వెంబడించొచ్చు! అర్థమైందా?"

"పూర్తిగా."

"భైరవ్! యింతవరకూ నువ్వూ, గోపీ యెక్కడుంటున్నారో నేను అడగలేదు. ఎక్కడున్నారు?"

"సాధారణంగా యెవ్వరూ ఊహించలేని ప్రదేశంలో—చక్రవర్తి బంగళామీద!" భైరవ్ సగర్వంగా అన్నాడు.

"గుడ్. గోపీని మాట్లాడమను...."

కాళీప్రసాద్ యేం చేయాల్సిందీ గోపీకి వివరించాడు. ఆఖర్న యిలా అన్నాడు: "ఇప్పుడు మన ప్లాన్ పూర్తిగా నీ చేతుల్లోకి వస్తోంది. అందరం పాల సముద్రాన్ని చిలికాం. అమృతభాండం నీ చేతుల్లోకి వస్తోంది. ఏకాగ్రతతో పనిచేయి. ఇప్పుడు 11-32 అయింది. మరో నిమిషంలో నేను చక్రవర్తితో మాట్లాడుతాను. సరిగ్గా 11-40 కి అతను కారులో బయల్దేరుతాడు. అంటే నీకు యేడు నిమిషాల వ్యవధి వుంటుంది. ఆ సమయంలో నువ్వు జారుకోవాలి.... సరుకుతో యెక్కడి కెళ్ళాలో తెలుసుగా?...."

"తెలుసు బాస్!"

"గోపీ, గుడ్‌లక్ టు యూ!"

"గుడ్‌లక్ టు అజ్ బాస్!"

తర్వాత చక్రవర్తికి ఫోన్ చేశాడు కాళీప్రసాద్. డబ్బు యెక్కడ, యెలా అందజేయాలో వివరించాడు.

"చక్రవర్తీ, సూట్‌కేస్‌ని ఓ గోనెసంచిలో పెట్టు.

దాన్ని నీ కారు వెనుక సీటుకింద పడేయ్. ఒంటరిగా 11-40 కి బయల్దేరు. పూనారోడ్డుమ్మీట కార్ని మామూలు స్పీడులో పోనియ్. ట్రాఫిక్ సిగ్నల్స్ దగ్గర తప్ప నీ కారు ఎక్కడా ఆగకూడదు. ఎలాంటి సందర్భంలో కూడా నువ్వు కారు దిగకూడదు.

పన్నెండు కిలోమీటర్లు పోయాక రోడ్డు చీలుతుంది. కంకర రోడ్డుమ్మీట మూడు కిలోమీటర్లు వెళ్ళు. ఒక చెరువుని సమీపిస్తావు. ఆపి, కిందికి దిగు. కారు ట్రబుల్ వున్నట్టు నటిస్తూ, బోనెట్ ఎత్తి వొంగి నిల్చుని ఇంజన్ని పరీక్షిస్తూ వుండు.

అయిదు నిమిషాల్లో "కార్ ట్రబులిచ్చిందా? రిపేరు కాదు!" అంటుందో కంఠం. అప్పుడు మాట్లాడకుండా లేచి నిలబడు. గోనెసంచీని ఆ వ్యక్తికి అందించు. ఆ వ్యక్తిని పోల్చుకోడానికీ, వెంబడించడానికీ ప్రయత్నించకు.

పదినిమిషాలు బోనెట్ని అలాగే తెరిచి, పరీక్షిస్తూ నిలబడు గుర్తుంచుకో. సరిగ్గా పదినిమిషాల తర్వాత కార్ని వెనక్కి తిప్పి నెమ్మదిగా తిరిగివెళ్ళు. ఇంట్లో కూచో. నేను క్షేమంగా మరో చోటికి చేరుకున్నాక, నీ కో టెలిఫోన్ కాల్ వస్తుంది. "మీకు లైసెన్స్ లభించింది!" అంటుందో కంఠం. ఆ తరువాత యధాప్రకారం నీ పేపర్ వ్యాపారం ప్రారంభించు. అర్థమైందా?" అంది కాళీప్రసాద్ కంఠం.

"అర్థమైంది" అన్నాడు చక్రవర్తి. అతని కంఠం కొద్దిగా వణికింది.

కాళీప్రసాద్ కంఠం కఠినంగా, బెదిరింపుగా ధ్వనించింది. "చక్రవర్తీ! నీతో మళ్ళీ నేను మాట్లాడను. ఆఖరు

సారి చెప్తున్నా. నేను గ్రీన్ సిగ్నల్ యిచ్చేదాకా నువ్వు ప్రతీ అడుగూ నేను చెప్పినట్టే వేయాలి. నా పని సలక్షణంగా పూర్తయ్యేదాకా నువ్వు నా కాలికింద పురుగులా వుంటావు. మోసంచేసే ఆలోచన నీకు కలిగినట్టు నాకు అనుమానం వస్తే నిర్దాక్షిణ్యంగా నిన్ను కాలరాచేస్తాను. నామరూపాలు లేకుండా చేస్తాను. ఫుట్ పాత్ మీద న్యూస్ పేపర్లు అమ్ముకొంటావు! నా చూపుడు వేలిని గుర్తుంచుకో. నా అరచేతిలో నీ నరకం వుందని గుర్తుంచుకో!"

14

"మరేంలేదు....జస్టు రొటీన్....థాంక్యూ వెరీమచ్" అంటూ ఫోన్ పెట్టేసి ఐ. జీ. ప్రభంజనం వైపు చూశాడు.

"మిస్టర్ ప్రభంజనం! జై భారత్ ఎలక్ట్రానిక్స్ మేనేజింగ్ డైరెక్టర్ చెప్పిందాన్నిబట్టి మనకి కావాల్సిన హాయి ఎక్స్పర్ట్స్ చాలా, చాలా తక్కువమంది వున్నారు. ఆ తక్కువమందిలో మనకి సమీపంలో వున్న వ్యక్తి భరద్వాజ. అతను ఏడాది క్రితందాకా జై భారత్ ఎలెక్ట్రానిక్స్లో చీఫ్ గా పని చేశాడు. వ్యక్తిగత కారణాలవల్ల రాజీనామా చేసి వెళ్ళిపోయాడు. ప్రస్తుతం కంప్యూటర్లని సర్వీస్ చేసే సొంత ఫర్మ్ని నడుపుతున్నాడు...."

"అతనెక్కడున్నాడు?" ప్రభంజనం ఆడ్రోస్తూ అడిగాడు. ఐజీ ఒక చిన్న కాగితాన్ని అందించాడు. భరద్వాజ అడ్రస్ వున్న ఆ కాగితాన్ని జేబులో వుంచుకున్నాడు ప్రభంజనం.

"సార్, అతని ప్రవర్తన గురించీ, మన ప్రశ్నిం గురించీ

డైరెక్టర్ యేదేనా చెప్పాడా?"

"మనం విన్నదాన్నిబట్టి అతను ముక్కుకు సూటిగా వెళ్ళే మనిషి. తను చెప్పిందే వేదం అనే రకం. పై అధికార్లనీ, తనకింద పనిచేసే వాళ్ళనీ ఒకేరకమైన నిర్లక్ష్య భావంతో చూసేవాడు. ఇంతకన్నా డైరెక్టర్ యేమీ చెప్పలేకపోయాడు" ఐ.జీ. చెప్పాడు.

"సార్! దయచేసి మీరు ఆ గదిలో టెలిఫోన్ ముందు కూచోండి. శంకర్ గారూ, పరాంకుశంగారూ మీతో వుంటారు. మూడ్నిముషాలు మీకు నేను ఫోన్ చేస్తాను. భరద్వాజమీద నాకు అనుమానంగా వుంది...."

ఐ జీ. కళ్ళు చిట్లిస్తూ చూశాడు. "ఇద్దర్నీ మఫ్టీలో మీతో తీసుకెళ్ళడం మంచిదేమో...."

"ఇప్పుడప్పుడే మన పరిశోధన ఆ స్థాయికి రాలేదు. ఇదే మనం వేస్తున్న మెట్ల మొదటి అడుగు!" అన్నాడు ప్రభంజనం సాలోచనగా.

"పదకొండూయాభై అయిదయింది. అతను చక్రవర్తి గార్ని ఆడిస్తూ వుంటాడు...." అన్నాడు పరాంకుశం విచారంతో. అతని కంఠం భయంతో వణికింది.

"అతన్నే కాదు; నేరస్థుడు మనల్నందర్నీ ఆడిస్తున్నాడు. అతని పాటకు అనుగుణంగా ఆడినంత కాలం చక్రవర్తికే ప్రమాదమూ రాదు" అన్నాడు ఐ.జీ.

ప్రభంజనం వెళ్ళబోయాడు. "మిస్టర్ ప్రభంజనం! యూ కెన్ టేక్ మై కార్" అన్నాడు ఐజీ తాళంచెవ్వి యివ్వబోతూ. ప్రభంజనం వద్దన్నాడు. "మా ఎడిటర్ గారి కారు తీసికెళ్తాను" అంటూ పరాంకుశం అందించిన కీ తీసుకుని గబగబా వెళ్ళిపోయాడు.

• • •

"భైరవ్ రిపోర్టింగ్!"

"యస్. గో ఆన్!"

"చక్రవర్తి కారు యెక్కడా ఆగకుండా సిటీ లిమిట్సు దాటింది. అతను కిందికి దిగలేదు. వొంటరిగానే వున్నాడు. ఆటోలో యిక్కడి దాకా ఫాలో అయ్యాను."

"ఓకే, భైరవ్. నువ్వు మునిగిపో. ఎక్కడ తేలాలో తెలుసుగా?"

"యస్ బాస్."

"గడ్డం గీసుకోడం మర్చిపోకు. ఓవర్!"—కాళీప్రసాద్ విజయగర్వంతో ఆల్బర్టు వైపు చూశాడు. ఆల్బర్టు ముహంలో సంతృప్తికరంగా నవ్వు వెలుగుతోంది.

"ఆల్బర్ట్! పక్షి పంజరంవేపు యెగురుతోంది. ఆఖరు క్షణంలో కథ అడ్డం తిరక్కూడదు. వెళ్ళు. రాంబాబుకీ, గంగారామ్‌కీ సంగతి చెప్పు. పంజాలు ఎత్తుకుని ముగ్గురూ సిద్ధంగా వుండండి. బాగా కండిషన్‌లో వున్న ఒక వ్యాన్ని సెలెక్టు చేయండి. తరవాత దాన్ని యెక్కడో వదిలేద్దాం."

"యస్ బాస్!" అంటూ ఆల్బర్టు విజయోత్సాహంతో వెళ్ళిపోయాడు.

కాళీప్రసాద్ పచార్లు ప్రారంభించాడు. ఆనందం అతన్ని ఒకచోట నుంచోనివ్వడంలేదు. పంట నూర్పిడి పూర్తికావస్తోంది. వండుకుతినడమే తరువాయి! సగం కాలిన సిగార్‌ని తివాచీమీదకి విసిరాడు. ఆల్బర్టుని జ్ఞాపకం చేసుకుంటూ, దాన్ని బూటుకాలితో తొక్కి ఆర్పేసి తీసి పాంటు జేబులో పడేసుకున్నాడు.

15

ప్రభంజనం డ్రైవ్ చేస్తున్న కారు కీచుమని శబ్దం చేస్తూ మలుపు తిరిగింది. కొంచెం ముందుకెళ్ళి 114 నంబరున్న ఇంటిముందు ఆగింది; సడన్ బ్రేకుతో.

ఇగ్నిషన్ కీని జేబులో పడేసుకుని, కిందికి దిగి ఇంటి వేపు చూశాడు.

రెండంతస్థుల భవనం. ఇంటిముందు చిన్న తోట.

గేటు తోసుకుని ప్రభంజనం పూలమొక్కల మధ్య వున్న బాటమీద నడవసాగేడు.

ఇల్లు నిశ్శబ్దంగా వుంది. వరండా మెట్లెక్కి మూసిన తలుపుముందు, వరండాలో నిలబడ్డాడు. క్షణకాలం తటపటాయించి అతను బెల్ నొక్కాడు. ఇంట్లో ఎక్కడో ఛైమ్స్ రాగయుక్తంగా ధ్వనించింది.

రెండు నిమిషాల తరవాత తలుపు తెరుచుకుంది. పాతికేళ్ళ యువకుడు ప్రశ్నార్థకంగా చూశాడు.

"భరద్వాజగార్ని కల్సుకోవాలి...." అన్నాడు ప్రభంజనం.

"మీరెవరు?" యువకుడు ప్రశ్నించాడు.

"కంప్యూటరిండియా తరఫున ఆయన్ని కల్సుకోడానికి వచ్చాను. పేరు ప్రభంజనం."

"ఆయనతో మీకు అపాయింట్ మెంటుందా?"

"లేదు. అనుకోకుండా వచ్చాను .... ఆయన వున్నారా?" ప్రభంజనం ప్రశ్నించాడు.

యువకుడు మాట్లాడకుండా వెనక్కి తిరిగి వెళ్ళిపోయాడు. అతను మేడమెట్లెక్కుతున్న శబ్దం వినిపిస్తోంది. ప్రభంజనం ఆలోచిస్తూ నిలబడ్డాడు. ఐజీ చెప్పినట్టు ఇద్దరు డిటెక్టివ్స్‌ని తీసుకువచ్చివుంటే బావుండే

దేమో....

రెండు నిమిషాల తరవాత యువకుడు మళ్ళీ గుమ్మంలో ప్రత్యక్షమయ్యాడు. లోపలికి రమ్మన్నాడు. ఎడం చేత్తో గోడవారగా వున్న మెట్లు చూపిస్తూ, "పైకి వెళ్ళండి' రెండో గది. తలుపు తట్టి, లోపలికి వెళ్ళండి...." అన్నాడు.

ప్రభంజనం మెట్లెక్కసాగేడు. తలుపు మూసిన చప్పుడు అతని వెనకనుంచీ వినిపించింది.

ప్రభంజనం తిరిగిచూశాడు. యువకుడు తలుపు దగ్గరగా నిలబడి తననే చూస్తూన్నాడు.

ఒక్కో మెట్టే యెక్కుతూ ప్రభంజనం పైకి చేరుకుని, రెండో గదిముందు ఆగి, తలుపుమీద మెల్లగా వేళ్ళతో తట్టాడు....

16

చక్రవర్తి కారుని మెయిన్ రోడ్డుమీంచి కంకర్రోడ్డులోకి మళ్ళించాడు.

కంకర్రోడ్డు గతుకుల మూలంగా కారు పైకీ కిందకి ఆడుతోంది. అతనికి చెమటలు కమ్ముతున్నాయి. స్టీరింగ్ ని పట్టుకున్న చేతులు చెమట మూలంగా జారుతున్నాయి. లోపల్లోపల అతను భయపడుతున్నాడు. అన్నిపనుల్నీ అందరికీ పురమాయించడానికి ఏళ్ళతరబడీ అలవాటుపడ్డ అతనికి ప్రమాదకరమైన ఈ కార్యాన్ని కొనసాగించడం అయిష్టంగా, కష్టంగావుంది. ట్రాఫిక్ తోడున్న మెయిన్ రోడ్డు వదిలాక ఏదో ఎడారిలో వొంటరిగా ఎక్కడికో పోతున్నట్టుంది అతనికి.

రెండు కిలోమీటర్లు దాటాక కార్ని మరికొంచెం స్లో చేశాడు.

రోడ్డుకి రెండువేపులా దట్టంగా చెట్లూ, పొదలూ వున్నాయి. రోడ్లో వాహనాలమాట అటుంచి, మనుషులు కూడా నడవడంలేదు.

కారు మలుపు తిరిగింది.

ఎదురుగా పెద్ద చెరువు ప్రత్యక్షమైంది. చెరువులో నీళ్ళని చూస్తూంటే అతని కెంగుకో గాభరా పుట్టుకొస్తోంది. తను మూడు కిలోమీటర్లు కంకర్రోడ్డుమీద వచ్చేకాడన్న మాట.

కార్ని మరికొంచెం ముందుకిపోనిచ్చి ఆపి, క్షణకాలం భయంతో అట్లాగే కూచున్నాడు. అతని గుండె దడదడ కొట్టుకుంటోంది. ఎవరొస్తారు? ఎక్కణ్ణుంచీ వస్తారు? తనకి అపకారం జరుగుతుందా? అతను ఫోనులో తనకిచ్చిన సూచనలు చెవుల్లో గింగురుమంటున్నాయి.

ధైర్యం తెచ్చుకుని చక్రవర్తి కార్లోంచి కిందకి దిగాడు. ముందుకినడిచి, బోనెట్ ఎత్తి ఇంజన్ని పరీక్షిస్తున్నట్టు చూడసాగేడు. అతని కళ్ళకి ఇంజను కనిపించడంలేదు. చెవులకి చుట్టూ వ్యాపిస్తున్న చిన్న చిన్న శబ్దాలేవీ వినిపించడంలేదు. చెవుల్లో, గుండెలో అతనిమాటలే ప్రతి ధ్వనిస్తున్నాయి....

ఆలోచనల్లో మునిగిన చక్రవర్తి, తన కారు డిక్కీ తెరుచుకున్న శబ్దాన్ని వినలేదు. పిల్లిలా తనవేపు నడుస్తున్న గోపీని చూడలేదు.

గోపీ కారుని అనుకుని నడుస్తూ బోనెట్ దగ్గరగా వచ్చాడు.

చక్రవర్తి తన పాత్రని తు. చ. తప్పకుండా పోషిస్తున్నాడు!

గోపీ రివాల్వర్ హాండిల్‌తో, అమాయకంగా కిందికి

వాలివున్న చక్రవర్తి తల వెనక భాగంలో జాగ్రత్తగా ఒక్క దెబ్బకొట్టాడు; సుత్తితో తబలాని శ్రుతిచేసే విద్వాంసుడిలా. చక్రవర్తి తల ఇంకా కిందికివాలింది. వొరిగిపోతున్న చక్రవర్తి భారీశరీరాన్ని లాక్కెళ్ళి గోపీ వెనకసీటుమీద పడుకోబెట్టాడు.

డిక్కీ తెరిచి, అందులో తను విడిచేసిన బూట్లని తీసి తొడుక్కున్నాడు. వాకీటాకీని అందుకుని కారు డోర్ తెరిచి, సీటుకిందున్న గోనెసంచీని లాగాడు. సూట్ కేస్ని తెరిచి, లోపలున్న నోట్లకట్టల్ని మెరిసే కళ్ళతో చూశాడు. అతనిలోంచీ ఆనందం ఉరకలేస్తూ ప్రవహించుకువస్తోంది.

సూట్ కేస్ని సర్ది, ముందు సీటుమీదకి చేరవేశాడు. చక్రవర్తి నాడిని పరీక్షించాడు. మరో అరగంటదాకా అతను లేవడు! గోపీ వెళ్ళి స్టీరింగ్ ముందు కూచుని, వాకీటాకీని పట్టుకున్నాడు.

"గోపీ కాలింగ్ బాస్!" అన్నాడు రెండుసార్లు.

"యస్, గోపీ! వాట్?" కాళీప్రసాద్ కంఠం ఉద్రేకంతో ప్రశ్నించింది.

"పక్షి పంజరం చేరింది! డబ్బు చేజిక్కింది!" గోపీ ఉత్సాహంగా అరిచాడు.

"ఎక్సలెంట్! వెరీగుడ్! మార్వలస్! గోపీ, ఎక్కడి కెళ్ళాలో, ఏంచేయాలో తెలుసుగా?" కాళీప్రసాద్ ఆత్రంగా అడిగాడు. "నీ దగ్గర రేజరుందా?"

"రెండు నిమిషాల్లో నా గెడ్డమూ, మీసాలూ మాయమవుతాయి బాస్!"

"నైస్! మేమూ డిస్పర్స్ అవుతున్నాం....గంటలో 'అక్కడ' కలుసుకుందాం. ప్రొసీడ్! గంగారామ్

కా సేపట్లో గుండాగి చచ్చేలావున్నాడు!"

"ఎవరివాటా వాళ్ళకి దక్కుతుందని గంగారామ్‌కి చెప్పండి బాస్!"

"వోకే. ప్రొసీడ్. వోవర్."

గోపీ కార్ని రివర్స్ చేసి, మెయిన్ రోడ్డువైపు పోనిచ్చాడు. మెయిన్ రోడ్డు రాగానే, కుడివైపుకి తిప్పి, పూనా వైపు స్పీడుగా తోలుకుంటూ పోయాడు. దూరంగా రోడ్ క్రాసింగ్ కనబడుతోంది. కార్ని స్లో చేసి, ఎడంవైపున్న బండి దారిలో కొంచెందూరం పోనిచ్చి, దట్టంగావున్న పొదల మధ్య ఆపేశాడు.

17

'కమిన్!' అందో కంఠం గంభీరంగా.

ప్రభంజనం తలుపు తోసుకుని విశాలమైన గదిలోకి అడుగు పెట్టాడు. అతని చూపులు గదంతా పరిశీలించాయి, లిప్తపాటులో.

కిటికీ దగ్గరగావున్న సింక్ ముందు నిలబడి సన్నగా, పొడుగ్గావున్న వ్యక్తి గెడ్డం గీసుకుంటున్నాడు. తలతిప్పి చూసి, "సిడౌన్. క్షణంలో వస్తా," అంటూ మొహం కడుక్కుని, టవల్‌తో తుడుచుకుంటూ ప్రభంజనం ముందుకు నడిచి, ఎదురుగావున్న సోఫాలో కూచున్నాడు.

"కంప్యూటరిండియా కొత్త ఫర్మ్ అనుకుంటా.... ఇంతవరకూ వినలేదు!" అన్నాడు, భరద్వాజ.

"ఆఫర్మ్ ఇంకా ప్రొడక్షన్ స్టార్ట్ చేయలేదు. ఎలెక్ట్రానిక్స్ ఎక్స్‌పర్టు అయిన మీతో కొంత డిస్కస్ చేయాలని వచ్చాను...." అన్నాడు ప్రభంజనం.

"నేను వేరే పనిమీద వెళ్తున్నా. ఏంకావాలో

త్వరగా చెప్పండి," అన్నాడతను.

"జై భారత్ నుంచీ మీరెందుకు రిజైన్ చేశారు?" ప్రభంజనం ప్రశ్నించాడు.

భరద్వాజ సూటిగా చూశాడు. "అది అవసరమా?"

"మీకు అభ్యంతరం లేకపోతే, అవసరమే!" ప్రభంజనం చిన్నగా నవ్వాడు.

"మిస్టర్ ప్రభంజనం, నేను శాస్త్రజ్ఞుణ్ని. మేధస్సును డబ్బూ, అధికారం, పలుకుబడీ కంట్రోల్ చేయడం నేను సహించను. ప్రమోషన్ విషయంలో రాజకీయాలు తల దూర్చాయి. వదిలేశాను. అనువుకాని ప్రదేశంలో అధికులు వుండలేరు!" అన్నాడతను నవ్వుతూ.

"చాలా అర్జెంటు పనిమీద మీ దగ్గరకు వచ్చాను. భరద్వాజగారూ, మీరు ఎప్పుడేనా సోఫిస్టికేటెడ్ ఎలెక్ట్రానిక్ డిజైన్ తయారు చేశారా?"

"ఎలాంటివి?"

"ఉదాహరణకి: ఎక్కడో పెట్టిన బాంబుని బటన్ నొక్కి యాక్టివేట్ చేసేవి," అన్నాడు ప్రభంజనం.

"ఖచ్చితంగా అందుకే కాకపోయినా, అలాంటి ఎలక్ట్రానిక్ కంట్రోల్స్ని నేను డిజైన్ చేశాను.... అయినా ఇదంతా మీరెందు కడుగుతున్నారు? కంప్యూటర్ సజెస్ట్....?"

"చెప్తాను. ఈలోగా రెండు మూడు ప్రశ్నలకి మీరు దయచేసి సమాధానాలు చెప్పాలి. మీలాగా అలాంటి కంట్రోల్స్ని మన ప్రాంతంలో ఎవరేనా డిజైన్ చేసిన వాళ్ళున్నారా?" ప్రభంజన్ అడిగాడు.

"మన ప్రాంతంలో లేరు. మనదేశంలో...."

"అడ్డొస్తున్నందుకు క్షమించండి. ఎవరికేనా, ఎప్పు

రేనా ఇలాంటి డివైజ్ ని మీరు తయారుచేసి ఇచ్చారా?"
ప్రభంజనం ప్రశ్నించాడు.

"లేదు. అది చాలా వ్యయంతో కూడినపని. ఈ ప్రశ్నలు ఎందుకు?" భరద్వాజ అసహనంగా అడిగాడు.

"భరద్వాజగారూ, బాంబుని యాక్టివేట్ చేసే ఎలెక్ట్రానిక్ పరికరం సహాయంతో భయంకరమైన నేరాలు జరిగేలావున్నాయి. ముందు జాగ్రత్తగా ఈ పరిశోధన సాగుతోంది. అబద్దాలాడినందుకు క్షమించండి. కంప్యూటరిండియా పేరు కల్పితం...."

భరద్వాజ ఆశ్చర్యంగా చూశాడు. ప్రభంజనం తేచాడు.

"ఆ డివైస్ కి సంబంధించిన ఫార్ములాని మీరు ఎక్కడేనా పబ్లిష్ చేశారా?" ప్రభంజనం అడిగాడు.

"ఇంతవరకూ లేదు. నా అసిస్టెంట్స్ కి కూడా ఆ ఫార్ములా పూర్తిగా తెలీదు. కానీ...." భరద్వాజ ఆలోచిస్తూ ఆగాడు.

ప్రభంజనం తటాలున కూచున్నాడు. "చెప్పండి. కానీ....?"

"అర్నెల్లక్రితం అనుకుంటా, ఒక రచయిత నన్ను కల్సుకున్నాడు. తను రాయబోయే సైంటిఫిక్ థ్రిల్లర్ కి అవసరమైన ముడిసరుకులో మీరడుగుతున్న ఎలక్ట్రానిక్ డివైజ్ కూడా ఒకటన్నాడు. ఒకానొక పబ్లిషర్ ఆథెంటిక్ గా సైంటిఫిక్ థ్రిల్లర్ రాయడానికి తనని నియమించాడనీ, తనకి తెలీని సైంటిఫిక్ వివరాలు సేకరిస్తున్నాననీ, బాంబుని యాక్టివేట్ చేసే ఎలక్ట్రానిక్ డివైజ్ తయారుచేసే టెక్నికల్ వివరాలు తనకి కావాలనీ అన్నాడు. దాన్ని చేర్చడంవల్ల నవల విలువ పెరుగు

తుందనీ అన్నాడు...."

ప్రభంజనం కుర్చీలో ముందుకి జరిగాడు. "ఆ తరువాత?"

"అతని మాటలు నన్ను ఇంప్రెస్ చేశాయి. మన దేశంలో ఆథెంటిక్ సైంటిఫిక్ ఫిక్షన్ తక్కువగా వుందన్న అతని అభిప్రాయం నిజమే అనిపించింది నాకు. పుస్తకంలో నా సహకారాన్ని పేర్కొంటానన్నాడు. పబ్లిషర్ తనకిచ్చిన అడ్వాన్స్‌లోంచీ వెయ్యినూట పదహార్లు నాకు ప్రజెంట్ చేశాడు. డబ్బుకోసం కాకపోయినా, నా పరిశోధన ఒక రచయితకి, వుపయోగపడుతుందనుకున్నాను. నోటితో వల్లిస్తే ఫార్ములా అతనికి గుర్తుండదన్నాను. దాన్ని కాగితంమీద పెట్టడానికి వారంరోజులు పట్టుతుందన్నాను. అడ్రస్ రాసి, స్టాంపు అతికించిన కవర్ని ఇచ్చి, అతను వెళ్ళిపోయాడు. నా ఫార్ములాని రాసి వారం తరవాత అతనిచ్చిన కవర్లో పెట్టి పోస్టు చేయించాను...."

ప్రభంజనంలో ఏదో ఆశ, ఆవేశం కట్ట తెంచుకుంటున్నాయి. భరద్వాజ మీద ఏర్పడ్డ అనుమానం కరిగిపోయింది. "అతని పేరూ, అడ్రసూ చెప్పగలరా?"

భరద్వాజ తల అడ్డంగా వూపాడు. "ఏదో పెన్ నేమ్ చెప్పాడు. నవలలు చదివే అలవాటులేని నాకు ఆ పేరు గుర్తులేదు....కానీ కవరుమీద అతను ఏదో పోస్టుబాక్సు నంబరు వేశాడు. ఊరు....విజయవాడ...." ఆలోచనతో భరద్వాజ బొమలు ముడిపడుతున్నాయి.

"ప్రయత్నించండి. గుర్తు చేసుకోండి. ఇది అత్యవసరం!" ప్రభంజనం ఆవేశంతో అన్నాడు.

భరద్వాజ మాట్లాడకుండా టీపాయ్‌మీదున్న డబ్బా లోంచి సిగరెట్ తీసి వెలిగించాడు. రెండు దమ్ములులాగి పొగ వదిలాడు. ఆలోచన అతని నుదురుమీద గీతలు గీస్తోంది. "పెన్ నేమ్ నాకు గుర్తురావడంలేదు. పోస్టు బాక్సు నంబరు 66, 69, 96, 99—వీటిలో ఏదో వొకటి కావొచ్చు....ఇంతే నేను చెప్పగలను." అన్నాడు మెల్లిగా.

ప్రభంజనం లేచి నిలబడ్డాడు. "థాంక్యూ వెరీమచ్. మీరు చెప్పింది నాకెంతగానో వుపయోగిస్తుంది," అంటూ కరచాలనం కోసం చెయ్యి చాచాడు.

భరద్వాజ కరచాలనం చెయ్యలేదు. తలపైకెత్తి ప్రభంజనాన్ని అనుమానంగా చూశాడు. "ఇంతకీ ఏమిటి దంతా?" ప్రశ్నించాడు.

ప్రభంజనం చిరునవ్వు నవ్వాడు. "భరద్వాజగారూ, మీకంతా చెప్పాలనివుంది. కానీ, నిజంగా—టైమ్ లేదు. రాత్రిలోగా మీకు ఫోన్ చేస్తాను; అంతా చెప్తాను. ఇప్పటికి క్షమించండి. నన్ను నమ్మండి," అన్నాడు.

భరద్వాజ లేచి, అతని చెయ్యిపట్టుకున్నాడు. తీక్షణంగా చూశాడు. "మిస్టర్ ప్రభంజనం మీరెవరు? పోలీస్?"

ప్రభంజనం అతని చూపుల్ని ఎదుర్కొన్నాడు. "కాదు. రిపోర్టర్ని. క్రైమ్‌రిపోర్టర్ని," అన్నాడు చిరునవ్వుతో.

భరద్వాజ అతని చేతిని వదిలేశాడు. "అయామ్ క్యూరియస్. మీ ఫోన్ కాల్ కోసం ఎదురు చూస్తాను," అన్నాడు నవ్వుతూ.

18

ఐ.జీ. రామలింగం, పరాంకుశం, శంకర్ ముగ్గురూ ప్రభంజనం కథనాన్ని ఆశ్చర్యంతో విన్నారు.

"విజయవాడ పోస్టల్ సూపరింటెండెంట్ కి ఫోన్ చేయండి. 66, 69, 96, 99 పోస్టుబాక్సులు ఎవరెవరి పేర్లమీద వున్నాయో చెప్పమనండి. మనకేసులో ఇదే ముఖ్యమైన క్లూ కావొచ్చు!" అన్నాడు ప్రభంజనం ఐ.జీ.తో.

ఐ.జీ. టెలిఫోన్ అందుకున్నాడు. ప్రభంజనం టైమ్ చూశాడు ఒంటిగంట దాటింది. "సార్, చక్రవర్తిగారు ఇంటికి చేరుకుని వుండొచ్చు. ఏం జరిగిందో మనకి అర్జెంటుగా తెలియాలి!" అన్నాడు పరాంకుశంతో.

పరాంకుశం ఫోన్ అందుకోబోయాడు. ప్రభంజనం అతన్ని వారించాడు. "టెలిఫోన్ వుపయోగించకండి. మీరే వెళ్ళిరండి," అంటూ కారు తాళాలు ఇచ్చాడు. పరాంకుశం వెళ్ళిపోయాడు.

టెలిఫోన్ సంభాషణ ముగించి, ఐ.జీ. ప్రభంజనం వైపు తలవూపాడు. ప్రభంజనం దగ్గరగా నడిచాడు. "మిస్టర్ ప్రభంజనం. 66,96,99 నంబర్ల పోస్టుబాక్సులు నాలుగేళ్ళగా మూడు వ్యాపార సంస్థల పేర్లతో వున్నాయి, 69 మాత్రం ఫిబ్రవరి 3 నుంచీ ఒక వ్యక్తి పేరుతో వుంది...."

"ఎవరా వ్యక్తి?" ప్రభంజనం అడిగాడు.

"బి. భార్గవరావు, 342, దర్గామిట్ట. మరో విశేషం: ఆ బాక్సుకి ప్రస్తుతం బొత్తిగా ఉత్తరాలు రావడంలేదు. అసలు ఆ వ్యక్తి యిప్పుడు విజయవాడలో వున్నాడో లేడో—అన్న అనుమానం వ్యక్తం చేశారు పోలీసు

అధికారులు" అన్నాడు ఐ.జీ.

ప్రభంజనం సాలోచనగా పచార్లు ప్రారంభించాడు.

"విజయవాడ ఎస్.పి. విజయరామారావుతో మాట్లాడాను. దుర్గామిట్టలో ఆ చిరునామాకి వెళ్ళి ఆ పేరున్న వ్యక్తి, అసలు యెవరేనా వ్యక్తి ఆ యింట్లో వున్నారేమో రహస్యంగా వాకబు చేయమన్నాను...." అన్నాడు ఐ.జీ.

ప్రభంజనం ఆగాడు. "సార్! అది చాలా, చాలా జాగ్రత్తగా జరగాలి. ఏ మాత్రం పొక్కినా...."

"ఐ.జీ. నవ్వాడు. "డోంట్ వర్రీ! హెల్త్ డిపార్ట్‌మెంటు వ్యక్తి వెళ్ళి అంతా ఆరాతీస్తాడు!" అంటూ అప్పుడే మోగడం ప్రారంభించిన ఫోన్ని అందుకున్నాడు.

"....స్పీకింగ్....ఏమిటి సంగతి?" అన్నాడు అధికారపూర్వకంగా. కాసేపు తల ఆడిస్తూ వింటూ వుండిపోయాడు. రిసీవర్ని పెట్టేసి, ప్రభంజనం వేపు నవ్వుతూ చూశాడు.

"342 ఇల్లు బి. భార్గవరావు అనే వ్యక్తికి అద్దెకియ్యబడింది. ఏడాదిగా అతను ఒంటరిగా ఆ యింట్లోనే వున్నాడు. అంటే, యిల్లు అతని ఆధీనంలోనే వుంది. నెలలోయే రెండు మూడు రోజులో అతను ఆ ఇంట్లో వుంటాడు. ఎప్పుడొస్తాడో, ఎప్పుడు వెళ్తాడో, అతనేం చేస్తాడో ఎవరికీ తెలీదు. వన్ టౌన్‌లో వున్న వోనర్‌కి అద్దె టంచన్‌గా చెల్లించబడుతోంది...."

ప్రభంజనం కుర్చీలో కూచున్నాడు. ఆలోచిస్తూ, అప్పుడే గదిలోకి వస్తున్న పరాంకుశాన్ని చూశాడు.

"ఏం జరిగింది?" విజీ ఆత్రంగా ప్రశ్నించాడు.

"ముడుపు చెల్లించబడింది. చక్రవర్తిగారి తలమీద బొప్పి కట్టింది. అరగంట పాటు ఆయన స్పృహ లేకుండా కార్లో పడున్నారు. తెలివొచ్చేసరికి, మరోచోట వున్నారు...." పరాంకుశం తనకి చక్రవర్తి వినిపించిందంతా పూసగుచ్చినట్టు వివరించాడు. ప్రభంజనం కళ్ళు మెరిశాయి.

"తిరుపతి సమీపంలో కారు దోపిడీ, ఈ నేరమూ చేసిన వ్యక్తి ఒకడే!" ప్రభంజనం ఉత్సాహంగా అరిచాడు. పరాంకుశం, శంకర్ అదిరిపడ్డారు. విజీ మొహం ప్రశ్నార్థకంగా మారింది.

ప్రభంజనం చిరునవ్వుతో చూస్తూ చెప్పుకుపోయాడు: "మెయిన్ రోడ్డుకి దూరంగా నిర్జన ప్రదేశంలో,— ఖాళీ ప్రదేశంలో కారు ఆగింది. కారు చుట్టూ చాటుగా యేమీ లేదు. అయితే పైకం వసూలు చేసుకున్న వ్యక్తి ఎక్కణ్ణుంచి వచ్చాడు? చెరువులోంచి తేలివచ్చాడా? ఆకాశంలోంచి వూడిపడ్డాడా? అతను సురక్షితమైన జాగాలో వున్నాడు. చక్రవర్తిగారు కార్లో బయల్దేరే ముందే అతను తెలివిగా కారు డిక్కీలో యిరుక్కుని దాక్కున్నాడు! తనకి తెలీకుండానే చక్రవర్తిగారు నేరస్థుడిని తన కారులో భద్రంగా తీసుకెళ్ళారు."

పరాంకుశం, శంకర్ ఆశ్చర్యంతో నోళ్ళు వెళ్ళబెట్టి చూస్తున్నారు. విజీ తృప్తికరంగా చిరునవ్వు నవ్వుకుంటున్నాడు.

"మనకి అనుమానం రాకుండా వుంటానికి నాలుగు రోడ్లూ కలిసే చోటికి దగ్గరగా అతను కారాపి, అదృశ్యమయ్యాడు!" అన్నాడు ప్రభంజనం.

"అయితే ఇప్పుడు ఏం చేద్దాం? తిరపతి కారు దోపిడీ ఎవరు చేశారో మనకి తెలీదు!" అన్నాడు ఐ.జీ.

"మాస్టర్ మైండ్ అనుమతి లభించేదాకా చక్రవర్తి పబ్లికేషన్స్ అపాయంలోనే వుంటుంది. మనం యింకా యేమీ చేయలేని నిస్సహాయ స్థితిలో వున్నాం...." ప్రభంజనం మెల్లగా అన్నాడు.

"అతను యెప్పుడు గ్రీన్ సిగ్నలిస్తాడో మనకి తెలీదు...." పరాంకుశం స్వగతంగా చెప్తున్నట్టు అన్నాడు.

ఐ.జీ. నవ్వాడు. "అసలు గ్రీన్ సిగ్నల్ యిస్తాడన్న గ్యారెంటీ ఏమిటి? కడుపు నిండాక కాకులు యెగిరి పోతాయ్! సాధారణంగా బ్లాక్ మెయిలర్స్ ఏరుదాటేక తెప్పని తగలేస్తారు. ఎక్కడలుచుకున్న ఎత్తుకి ఎక్కాక నిచ్చెనని తన్నేస్తారు!"

"ఐజీగారు అద్భుతంగా చెప్పారు!" అన్నాడు ప్రభంజనం. "అయితే మనం....యిప్పుడు ఏం చేయాలి....? ఏం చేయాలి?" అంటూ పచార్లు చేయసాగేడు. తటాలున ఆగి, టెలిఫోన్ని అందుకున్నాడు. భరద్వాజ నెంబరు తిప్పాడు. అటువైపున అతను పలికాడు.

"భరద్వాజగారూ, నేను....ప్రభంజనం ...మరొక్క చిన్న ప్రశ్న....మీరు డిజైన్ చేసిన బాంబ్ యాక్టివేటింగ్ డివైజ్ రేంజి యెంతో చెప్పగలరా?" అన్నాడు.

"............"

"థాంక్యూ.... థాంక్యూ....మీతో తరవాత మాట్లాడను. బై బై" అంటూ ఫోన్ పెట్టేశాడు.

తా "ఎలెక్ట్రానిక్ ఎక్స్పర్ట్ భరద్వాజ డిజైన్ చేసిన

డివైజ్ రేంజి ఒక కిలోమీటరు. ఎక్స్‌పర్టు నుంచీ తను సంపాయించిన ఫార్ములా ప్రకారం ఒక కిలోమీటరు రేంజి వున్న పరికరాన్ని అతను తయారుచేయించుకున్నాడనో, చేసుకున్నాడనో మనం అనుకోవచ్చు.. ఇరవై లక్షలు చేతిలో పడ్డాక, తన బెదిరింపుని నిజం చేయడం కోసం అతను ఒక కిలోమీటరు రేడియస్‌లో మాటువేసి కూచున్నాడంటే అంత సులభంగా నమ్మలేం" ప్రభంజనం ఐజీని చూస్తూ అన్నాడు.

"యూ హావ్ యే పాయింట్ దేర్!" అన్నాడు ఐజీ.

"సార్! విజయవాడ భార్గవరావుని అర్జెంటుగా మనం కల్సుకోవాలి...."

"తప్పకుండా. ఒక హెలికాప్టర్ మనల్ని విజయవాడలో దింపుతుంది," అంటూ ఐజీ ఫోన్ అందుకున్నాడు.

పరాంకుశాన్నీ, శంకర్నీ, తాము తిరిగొచ్చేదాకా అక్కడే ఫోన్ల ముందు కూచోమన్నాడు ప్రభంజనం. టెలిఫోన్ని పెట్టేసి ఐజీ లేచి నిలుచుని, "లెటస్ స్టార్ట్!" అన్నాడు.

19

ఎస్. పి. విజయరామారావు కార్ని మెయిన్ రోడ్డు వారగా ఆపాడు.

వెనకసీట్లో కూచున్న ఐజీనీ, ప్రభంజనాన్నీ కార్లోనే వుండమని సైగచేసి, కారు దిగి పక్కనే వున్న సందమ్మట నడవసాగేడు. గోచీపోసి కట్టిన పంచ, సిల్కు జుబ్బాలో వున్న విజయరామారావు ఎవరో స్థానిక రాజకీయ నాయకుడిలా వున్నాడు. అతని చేతిలో నల్లటి ప్లాస్టిక్ బాగ్ వుంది.

మలుపు తిరిగి అదృశ్యమైన విజయరామారావు మూడు నిమిషాల్లో తిరిగొస్తూ, సందు మధ్యలో నిలబడి కారు వైపు చెయ్యి వూపాడు.

డోరు తెరుచుకుని ఐజీ, ప్రభంజనం కిందదిగి, సందు లోకి నడిచారు. బ్రౌన్ కలర్ ఫుల్ సూట్ లో వున్న ఐజీ పక్కనే తెల్లటి పాంటూ షర్టు ధరించిన ప్రభంజనం తండ్రితో పాటు పిల్లని చూడ్డానికి వెళ్తున్న పెళ్ళికొడుకులా వున్నాడు.

ఇద్దరూ దగ్గరగా వచ్చాక ఎస్.పి. వెనక్కి తిరిగి నడుస్తూ, 'లైన్ క్లియర్!' అన్నాడు తగ్గు స్వరంలో. ముగ్గురూ మలుపు తిరిగారు.

వీధికి దూరంగా విశాలమైన ఖాళీజాగాలో వెనగ్గా వున్న 342 నెంబరు ఇంటివేపు నడవసాగేరు. వీధిలో జనం అట్టే లేరు.

ముగ్గురూ రెండంతస్తుల మేడ ముందు ఆగారు. ప్రభంజనం అటూఇటూ చూసి, వరండా మెట్లెక్కాడు, తలుపుకి తాళం వేళ్ళాడుతోంది. వరండా అంతా దుమ్ము నిండివుంది.

ఎస్. పి. స్కెలిటన్ తాళం తెరిచాడు. కీతో తాళం కప్పని అలాగే చేత్తో పట్టుకుని తలుపులు తోస్తూ లోపలికి వెళ్ళాడు. అతిమ్మాయిద్దరూ లోపలికి రాగానే తలుపుల్ని మూసేశాడు.

ఐ.జీ., ఎస్.పి. హాలుని పరీక్షిస్తున్నారు. ప్రభంజనం లోపలికి నడిచాడు.

హాలు మధ్యలో పెద్ద టేబులుంది. దానిమీద నాలుగైదు ప్లేట్లూ, లోటాలూ ఖాళీవిస్కీ సీసాలూవున్నాయి.

ప్రభంజనం ఒక తలుపుని తోసుకుని వంటగదిలో

ప్రవేశించాడు. ఎదురుగా వున్న తలుపుని తెరిచి, పెరట్లోకి చూశాడు. నేలంతా పచ్చగడ్డి తివాచీలా కప్పింది. ప్రభంజనం పెరట్లోకి దిగి, యింటిని చుట్టేస్తూ, ముందు భాగం చేరుకున్నాడు. ఎవరేనా చూస్తే అనుమానం రాని విధంగా సొంతదారులా నడుస్తూ వరండా మెట్లెక్కి తలుపుకి మునుపట్లా తాళం వేశాడు. వెనక్కి తిరిగి, మళ్ళీ పెరటి తలుపుగుండా యింట్లోకి ప్రవేశించి, తలుపుని యథాప్రకారం మూసి, హాల్లోకి వెళ్ళాడు.

"ఇక్కడ ఏమీ లేదు. పైకి వెళ్ళి చూడాలి" అన్నాడు ఎస్.పి.

ప్రభంజనం మెట్లవేపు దారితీశాడు. కాసేపట్లో ముగ్గురూ మేడమీదున్న ఒక తాళంవేసిన తలుపు ముందు నిలబడ్డారు.

స్కెలిటన్ కీతో తాళం తెరిచాడు ఎస్.పి. ముగ్గురూ లోపల ప్రవేశించారు. తలుపు మూసి ప్రభంజనం చిన్న హాలుని కలయజూశాడు.

గోడవారగా మంచం, గది మధ్యలో కర్ర సోఫా, రెండు పేము కుర్చీలు, టీపాయ్ వున్నాయి. హాలుకి రెండువైపులా రెండు తలుపులున్నాయి. ఒకటి తాళం వేయబడి వుంది. తాళంలేని తలుపుని ప్రభంజనం తెరిచాడు. బాత్‌రూమ్, లావెటరీ.

తలుపుని మూసేసి, తాళం వేసిన గది ముందు ఆగాడు. స్కెలిటన్ కీ మూడో తాళాన్ని కూడా తెరిచింది.

తలుపుల్ని తోసుకుంటూ ప్రభంజనం చిన్న గదిలోకి అడుగుపెట్టాడు. టేబుల్, టేబుల్ వెనుక కుర్చీ వున్నాయి. కుర్చీ వెనుక ఎత్తుగా వున్న కర్ర బీరువా

స్తుంది.

ప్రభంజనం దృష్టి టేబుల్ మీద కేంద్రీకరించబడింది. తెల్ల కాగితాల బొత్తిమీద పేపర్ వెయిట్ గా రింగ్ విరిగిపోయిన పింగాణీ కప్పు బోర్లించబడింది. ఏదో రాయబడిన పేపర్ల చిన్న చిన్న కట్టలు మరో వైపున పెట్టబడ్డాయి. వాటిమీద తుప్పుపట్టిన అలీఘర్ తాళం పేపర్ వెయిట్ డ్యూటీ నిర్వహిస్తోంది.

ప్రభంజనం వ్రాతప్రతుల్ని పరీక్షించాడు. చిన్న చిన్న సాంఘీక కథలూ, గేయాలూ! వాటిమీద ఎర్ర పెన్సిల్ లో వున్న ఇంగ్లీష్ అక్షరం 'ఆర్', అవి తిరస్కరించబడిన రచనలని తెలియజేస్తోంది.

ప్రభంజనం అటువేపు వెళ్ళి టేబుల్ సొరుగుల్ని లాగి చూశాడు. చిత్తుకాగితాలూ, సిరాలేని నాలుగు పేనాలూ వున్నాయి. వెనక్కి తిరిగి బీరువాని చూశాడు. చిన్న తాళం వేళ్ళాడుతోంది. చేత్తో పట్టి బలంగా లాగాడు. ఊహించని విధంగా తాళం చేతిలోకి ఊడొచ్చింది.

తలుపులు తెరిచి, లోపలున్న మూడు అరల్ని చూశాడతను. క్రింది అరలో వివిధ వారపత్రికలూ, మాసపత్రికలూ, ఇంగ్లీష్ క్రైమ్ నవల్సూ వున్నాయి. రెండో అరలో అయిదారు పాంట్లూ, స్లాకులూ, స్వెట్టర్ లూ, బనీన్లూ వున్నాయి. పై అరలో టేబుల్ మీద వున్నట్టే పేపర్ల దొంతరలూ, మూడు ఫైల్సూ వున్నాయి.

ఒక ఫైల్లో బి. భార్గవరావుకి వచ్చిన ఉత్తరాలున్నాయి. రెండో ఫైల్లో డజనుకు పైగా కథలకి రాసుకున్న సినాప్సిస్ వున్నాయి. ప్రభంజనం దాన్ని పక్కేసి మూడో ఫైలు అందుకున్నాడు.

మొదటి పేజీ అతన్ని ఆశ్చర్యంతో నింపింది, ఎక్స్ట్రా

నిక్ డివైజ్ ఫార్ములా! భరద్వాజ టైప్ చేసి పంపిందా?....టైపు చేసిన ఆరు పేజీల్ని తిరగేసి, వాటి కిందవున్న వ్రాతప్రతిని చదవసాగేడతను. భార్గవరావు రచించిన క్రైమ్ నవల: 'అరచేతిలో నరకం!'....

అప్రయత్నంగా ప్రభంజనం విజిల్ వేశాడు. "ఏమిటి?" గుమ్మంలో నిలబడి ఐ.జీ. ప్రశ్నించాడు. ప్రభంజనం వెనక్కి తిరిగి ఆయనవైపు చిరునవ్వుతో చూశాడు.

"ఒక్క క్షణం...." అంటూ, నల్లసిరా పంక్తుల వెంట చూపుల్ని పరుగెత్తించాడు. మొదటి పేజీ అయిపోయింది. రెండో పేజీలో కొంతభాగం చదివి ప్రభంజనం మెరిసే కళ్ళతో ఐ.జీ.ని చూశాడు. ఫైల్ని పట్టుకున్న అతని చేతులు ఉద్రేకంతో కొద్దిగా వణుకుతున్నాయి.

"రావాల్సిన చోటికే వచ్చాం!" అన్నాడు విజయోత్సాహంతో. ఫైల్ని టేబుల్ మీద పెట్టి, బీరువాని యధాప్రకారం మూసేసి తాళాన్ని నొక్కాడు. టేబుల్ మీద పేపర్లని మామూలుగా సర్దేశాడు. ఫైల్ని తీసుకుని హాల్లోకి నడిచాడు. ఐ. జీ. అతన్ని ఆత్రుతగా చూశాడు.

"ఏమిటి ఆధారం?"

ప్రభంజనం వ్రాతప్రతి వున్న ఫైల్ని చేత్తో తట్టాడు. "మన మాస్టర్ మైండ్—భార్గవరావు—ఒక రచయిత. నిజం చెప్పాలంటే భాషకి అర్థం, రచనకి నిర్వచనం తెలీని రచయిత. తన నిశితమైన ఆలోచనల్ని భయంకరమైన భాషలో కాగితాలమీదికి ఎక్కించి, వివిధ పత్రికలకి పంపి, దారుణంగా ఫెయిలయ్యాడు.

ఇది అతను రాసిన సైంటిఫిక్ క్రైమ్ థ్రిల్లర్—

అర చేతిలో నరకం! ఈ నవలలో అతను రూపొందించిన ప్లాట్, చక్రవర్తి సంస్థను బ్లాక్ మెయిల్ చేయడానికి ప్లాన్ గా ఉపయోగించబడింది! నవలలో విలన్ ఎలక్ట్రానిక్ డివైజ్ తో బాంబ్స్ని యాక్టివేట్ చేసి, ఒక పారిశ్రామిక వేత్తను దోచుకుంటాడు. ఇది రెండు పేజీల్లోని సినాప్సిస్! ఎలా వుంది?"

"గుడ్ గాడ్!" ఐజీ ఆశ్చర్యంతో చూశాడు.

"ఇన్ క్రెడిబుల్!" కిటికీని కొద్దిగా తెరిచి మేడ ముందు భాగాన్ని కాపలా కాస్తున్న ఎస్. పి. అన్నాడు.

"త్వరగా, పూర్తిగా చదవండి. ఇట్ విల్ బీ గుడ్ ఎవిడెన్స్!" ఐ.జి. ఉద్రేకంతో అన్నాడు.

ప్రభంజనం టైమ్ చూశాడు. అయిదు కావస్తోంది. అతను చుక్కల్లా మెరుస్తున్న కళ్ళతో యిద్దరు పోలీసాఫీసర్లనీ చూశాడు.

"భార్గవరావు యిప్పుడు అమలుజరిపిన నేరానికి ఈ నవల వ్రాతప్రతి ఒక బ్లూ ప్రింటు అని అనుకుంటున్నా. ఇంత భారీ యెత్తున నేరం జరిపిన భార్గవరావు లాంటి జిత్తులమారి వ్యక్తి కొంతకాలం పాటు నేరం జరిపిన ప్రాంతానికి దూరంగా, చాలా దూరంగా వెళ్ళిపోడానికి సహజంగా నిర్ణయించుకుంటాడు. వెళ్ళేముందు తనకు సంబంధించిన యే వస్తువునీ, యే సాక్ష్యాన్నీ వదిలి వెళ్ళకుండా జాగ్రత్తపడతాడు...."

"దటీస్ నాచురల్ ఫర్ ఏ క్రిమినల్!" ఐ. జీ. అన్నాడు.

"అయితే మిస్టర్ ప్రభంజనం, అతను యిప్పుడు, యివాళ యిక్కడికి వస్తాడంటావా?" అని అడిగాడు

ప్రభంజనం చిరునవ్వు నవ్వాడు. "నేనే అతనవుతే, యెప్పుడో యిక్కడికి చేరుకునేవాణ్ని! అతను తన వాటా పంచుకొని యిక్కడికి వస్తాడనే నా ఆశ!"

"ఏం చేద్దాం?" ఐజీ ఆత్రంగా అడిగాడు.

"అతను తనని ఆశ్చర్యపరిచే పరిస్థితులు ఎదురవకుండా చాలా తెలివిగా అంతా ప్లాన్ చేశాడు. అతన్ని మనం సర్‌ప్రైజ్ చేయాలి .... మనిద్దరం బాత్‌రూమ్‌లో దాక్కుందాం. ఎస్. పి. గారు బైట తాళం వేసి, డాబా మీద నక్కి కూచుని అతని రాక కోసం చూస్తారు...."

"విజయరామారావ్, యెవరేనా సరే — ఈ యింటి తాళం తెరిస్తే, డాబామీద రివాల్వర్ పిడితో మూడు సార్లు శబ్దం చెయ్. నా ప్రొసీడ్" అన్నాడు అధికార పూర్వకంగా.

"యస్, సర్!" అంటూ ఎస్.పి. కిటికీని మూసేసి బైటికి వెళ్ళాడు. కాసేపట్లో తాళం క్లిక్కుమంది. దూరంగా వెళ్తున్న అతని అడుగుల చప్పుడు విని పించింది.

ప్రభంజనం గదికి తాళం వేశాడు. గదిలో తమ ఆనవాలు లేకుండా చూసి, బాత్‌రూమ్‌వేపు నడిచాడు. ఐ.జీ. అతన్ని వెంబడించాడు.

20

బాత్‌రూములో ఒక మూలవున్న డీల్‌వుడ్ బాక్స్ మీద ఐ.జీ. కూచున్నాడు. వెలుగొస్తున్న వెంటిలేటర్‌కి దగ్గరగా గోడకి జార్లాబడి, భార్గవరావు సైంటిఫిక్ థ్రిల్లర్‌ని ప్రభంజనం గబగబా చదవసాగేడు.

భార్గవరావు బొత్తిగా పనికిమాలిన రచయిత—అని నిరూపిస్తోంది స్క్రిప్టు. ముఖ్యమైన అంశాల్ని గబగబా ఏరేస్తున్నాయి ప్రభంజనం కళ్ళు. పేజీలు తిరగేశాడు నవలలోని ప్లాట్ అత్యద్భుతంగా ప్రాక్టికల్‌గా అమలు జరుపబడిందన్న నిర్ణయం అతనిలో బలపడసాగింది.

చీకటిపడుతోంది. చదవడం పూర్తయింది. విలన్ తన ప్లాన్‌ని సాధించి, తప్పించుకున్నాడు. అతను మరికొన్ని నేరాలు చేస్తాడనీ, భవిష్యత్తులో తమ వలలో చిక్కుతాడనీ పోలీసులు అనుకున్నారు. ఆ విలన్ చేసే మరికొన్ని అడ్వెంచర్స్‌ని వరసగా పాఠకులకి అందించే సూచన చేశాడు రచయిత!

"ఇదే అది! ఇది బ్లూప్రింట్; అది ప్రాక్టికల్ వర్క్! ఊర్లూ పేర్లూ తప్ప రెండూ ఒకటే! రచయితగా ఫెయిలైన భార్గవరావు, అడ్డదారి తొక్కాడు!" అన్నాడు ప్రభంజనం. పూర్తిగా చీకటిపడింది. లైటు వేసే అవకాశంలేదు.

"ఇంకా ఎంతసేపు ఈ నిరీక్షణ?" విజీ మెల్లిగా అడిగాడు. ఆయన కంఠంలో విసుగు ధ్వనించింది.

"ఎదురు చూసిన వ్యక్తి ఎదుట నిలబడేదాకా!" ప్రభంజనం నవ్వుతూ అన్నాడు.

"అసలతను వస్తాడా? మిస్టర్ ప్రభంజనం, ఎగిరిపోయిన పక్షికోసం మనం ఇక్కడ వలవేసి కూచున్నామా?" విజీ సంశయంతో అడిగాడు.

"అతను చాకులాంటివాడు. ఈ నవల ప్లాటుని యదార్థంచేశాడు. ఇది అతని స్టేట్‌మెంట్! జిత్తులమారి నక్కలాంటి అతను దీన్నిగురించి మరిచిపోతాడంటే నేను నమ్మను...." ప్రభంజనం తటాలున ఆపి, చెవులురిక్కిం

చాకు.

తమపైన, కప్పుమీద టకటక శబ్దం చేయబడింది. మరుక్షణం ఐజీ చెయ్యి అతని భుజాన్ని నొక్కింది, చీకట్లో. ఇద్దరు ఊపిరి బిగబట్టారు.

క్షణాలు గడుస్తున్నాయి. మెట్లెక్కుతున్న శబ్దం దగ్గరవుతోంది. రెండుక్షణాల్లో అడుగులచప్పుడు గుమ్మం ముందు ఆగింది. తాళం తీస్తున్న చప్పుడు. తలుపు తెరవబడింది. అడుగుల శబ్దం లోపలికి ప్రవేశించింది. తలుపు మూసిన చప్పుడు. హాల్లో లైటు వెలిగింది. మరో తలుపు తెరుస్తున్న చప్పుడు.

ప్రభంజనం చెయ్యి ఐజీ చేతిని నొక్కి, లాగింది. ఇద్దరో బాత్‌రూం తలుపు వెనక నించున్నారు. ప్రభంజనం తలుపుని అరంగుళం తెరిచి, చూశాడు. హాల్లో ఎవరూలేరు. తలుపుని ఇంకొంచెం తెరిచాడు. గదిలో బీరువా తలుపు కిర్రుమంటూ చప్పుడుచేసింది.

తలుపుని పూర్తిగా తెరిచి ప్రభంజనం హాల్లోకి అడుగు వేశాడు. మంచంమీద నల్లటి సూట్‌కేసు పెట్టబడింది. ఐజీ అతని పక్కనే పిల్లిలా అడుగులేస్తున్నాడు. క్షణంలో ఇద్దరూ గది గుమ్మంలో నిలబడ్డారు. అతని వీపు వాళ్ళకి కనిపిస్తోంది.

బీరువాముందు నిలబడి గబగబా దేనికోసమో వెతుకుతున్నాడతను. పాంటు, స్లాక్‌లో సన్నగా పొడుగ్గా వున్నాడతను. అడ్డొచ్చిన పేపర్లనీ, పుస్తకాల్ని విసుగ్గా పక్కకి తోస్తూ అతను తొందరగా వెతుకుతున్నాడు. అతను దేనికోసం వెతుకుతున్నాడో ప్రభంజనానికి తెలుసు....

"భార్గవరావ్, నువ్వు వెతికే వస్తువు ఇక్కడుంది!"

అన్నాడు మెల్లిగా.

భార్గవరావ్ పక్కలో పిడుగుపడ్డట్టు అదిరిపడ్డాడు. మెరుపులా వెనక్కి తిరిగాడు. పాము పడగలా తిరిగిన అతని వేగం ప్రభంజనాన్ని ఆశ్చర్యంతో నింపింది.

అతని చెయ్యి ఎప్పుడు జేబులోకి వెళ్ళిందో ప్రభంజనం చూడలేదు కానీ, అతను పూర్తిగా తీసేసరికి అతని కుడి చేతిలో పదునైన కత్తి తళుక్కుమంది. అతని ఎర్రటి కళ్ళు, ఆశ్చర్యంతో, కోపంతో చూస్తున్నాయి.

ప్రభంజనం చేతిలోని ఫైలుమీద అతని దృష్టి పడింది. క్షణంపాటు ఆ కళ్ళల్లో ఏదో ఆందోళన కనిపించి మాయమైంది. కత్తిని పట్టుకున్న అతని కుడిచెయ్యి పైకిలేచింది.

"భార్గవరావ్, కత్తిని పడేయ్. కదలకుండా నుంచో!" వి.జీ. కంఠం నయాగరాలా ధ్వనించింది.

భార్గవరావు నిర్లక్ష్యంగా కత్తి విసిరాడు ప్రభంజనం తటాలున పక్కకి జరిగాడు. అదేక్షణంలో విజీ చేతిలోని రివాల్వర్ పేలింది. కత్తిని పూర్తిగా వదిలే లోపలే, రివాల్వర్ తూటా భార్గవరావు మణికట్టులో దూరింది. కత్తి గురితప్పి గోడకి తగిలి, శబ్దం చేస్తూ కింద పడింది.

అతని మణికట్టు రక్తసిక్తంగా వుంది. బోనులో ఇరుక్కున్న పులిలా అతను ఆగ్రహంతో తల కిందికి వాల్చి పొట్టేలులా ముందుకి దూసుకొచ్చాడు. పక్కకి జరిగి, వంగి, బుల్లెట్ తగిలిన అతని చేతిని ప్రభంజనం గట్టిగా పట్టుకున్నాడు. అసంకల్పితంగా అతను కెవ్వుమన్నాడు. అతని ఎడంచెయ్యి ప్రభంజనం గొంతుని పట్టుకోడానికి తంటాలుపడుతోంది. విజీ రివాల్వర్ పిడి, అతని తలమీద సుత్తిలా దిగింది, భార్గవరావు నేలమీద పడిపోయాడు.

రెండు చేతులకి బేడీలు వేయబడ్డ భార్గవరావు, ఉరఫ్ కాళీప్రసాద్ కుర్చీలో కూచున్నాడు. అతని మొహం మీద రక్తం చారలుగా కారుతోంది. మణికట్టు, అరచెయ్యి రక్తంలో ముంచినట్టున్నాయి.

ఎస్.పి., భార్గవరావు జేబులోంచిలాగిన జేబురుమాల్ని మణికట్టు చుట్టూ చుట్టాడు.

తెరచిన సూట్‌కేస్‌ని మధ్య వుంచుకుని ఐజీ, ప్రభంజనం మంచంమీద కూచున్నారు. పైనున్న కవర్ని ప్రభంజనం తెరిచాడు. హోం మినిస్టర్‌కి సంబంధించిన ఫోటోలూ, రిపోర్టులూ! వాటిని ఐజీకి అందించాడు.

సూట్‌కేస్‌లోంచీ నోట్లకట్టలు తొంగిచూస్తున్నాయి. నోట్లకట్టల మధ్య రివాల్వర్ ఇరికించబడింది.

ఐజీ జేబురుమాల్తో దాన్ని పైకితీశాడు. రివాల్వర్ కింద, నోట్లవరసల మధ్య, ఎలక్ట్రానిక్ డివైజ్, భార్గవరావు రక్తంలా ఎర్రగా మెరుస్తోంది. రివాల్వర్నీ, కవర్నీ మళ్ళీ సూట్‌కేస్‌లో పెట్టి మూసేశాడు ఐజీ.

ప్రభంజనం లేచి నిలబడి, భార్గవరావువైపు తదేకంగా చూశాడు. భార్గవరావు కళ్ళు చింతనిప్పుల్లా వున్నాయి. వాటిలో భయంలేదు. మొదటిసారిగా బోనులోకి తోయబడిన రుద్రసింహంలా వున్నాడతను.

"భార్గవరావ్, నీ తెలివిని భాష నేర్పుతో దానికి వుపయోగించి వుంటే మంచి డిటెక్టివ్ రచయిత అయివుండేవాడివి!" అన్నాడు ప్రభంజనం నవ్వుతూ.

భార్గవరావు పళ్ళుకొరికాడు. తనను పట్టుకున్న వాళ్ళందర్నీ హత్యచేయాలన్న వాంఛతో అతని కళ్ళు ఇంకా ఎర్రగా అయ్యాయి.

"విజయరామారావ్, ఈ గదిలోని ప్రతి పూచిక

పుల్లా మనకి కావాలి" అన్నాడు ఐజీ.

"యస్సార్ .... అరగంటలో అన్నీ మన చేతుల్లోకి వస్తాయి సార్" అన్నాడు ఎస్.పి.

21

ఐ.జీ. రామలింగం విజయవాడలో జరిగిందంతా హోమ్ మినిస్టర్ దయానిధికి వివరించాడు.

"తన అనుచరులున్న గూటి అడ్రసు భార్గవరావు అనిగిన వెంటనే చెప్పేశాడు. దోచుకున్న డబ్బుని అనుభవించే అవకాశం తనికి లేనప్పుడు వాళ్ళకి మాత్రం ఎందుకుండాలనుకున్నట్టున్నాడు. తనకి లేని స్వాతంత్ర్యం అదృష్టం వాళ్ళకెందుకు? వాళ్ళందరూ దొరికిపోయారు. భార్గవరావు దగ్గర దొరకగా మిగిలింది వాళ్ళదగ్గరుంది! పదివేలు తక్కువగా.

చక్రవర్తి ఎస్టేట్స్‌లో ప్లాంట్ చేసిన బాంబుని మా ఎక్స్‌పర్ట్స్ స్వాధీనం చేసుకున్నారు. రెండు పెట్రోల్ బంక్స్‌లో, తిరుపతి సమీపంలో కారు దోపిడీనీ చేసింది తనే అని భార్గవరావు ఒప్పుకున్నాడు. ప్రభంజనం ఆలోచనలూ, పరిశోధన ప్రారంభంనుంచీ సరైన మార్గంలో నడిచాయి. రహస్యాన్ని అతిసులభంగా, తెలివిగా కనిపెట్టాడతను" అన్నాడు ఐజీ తన కథనం ముగిస్తూ.

హోటల్ ప్రెసిడెంట్ గదిలో పబ్లిషర్ చక్రవర్తి, పరాంకుశం, శంకర్, విజయవాడ ఎస్.పి. విజయరామారావు ప్రభంజనం వున్నారు. ఐజీ చెప్పిందాన్ని అందరూ సంతోషంగా విన్నారు.

"ప్రభంజనం మనపరువు నిలబెట్టాడు. అతన్ని మెచ్చుకుంటున్నా" అన్నాడు దయానిధి.

"థాంక్యూ సార్. ఐజీగారూ, విజయరామారావు

గారూ, శంకర్ గారూ ఎంతో సహకరించారు."

"ప్రభంజనం, ఆ యాక్టివేటింగ్ డివైజ్ అతనికి ఆఖరు నిమిషంలో చిక్కుంటే...." చక్రవర్తి అన్నాడు.

ప్రభంజనం చిరునవ్వు నవ్వాడు.

"ఏమీ అయ్యేదికాదు! బాంబ్‌నుండి ఒక కిలో మీటరుదాటిన మరుక్షణం అది పనికి రాకుండాపోతుంది. భరద్వాజతో చర్చించాక ఆ నమ్మకం నాలో కలిగింది. అందుకే అతని గ్రీన్ సిగ్నల్ గురించి ఆలోచించకుండా రంగంలోకి ధైర్యంగా దూకాము!" అంటూ ప్రభంజనం తన ముందున్న బ్రీఫ్‌కేస్‌ని తెరిచి, ఒక పొడుగాటి కవర్ని ఇవతలకి తీశాడు. "ఇది మీది!" అంటూ దయానిధికి అందించాడు.

దయానిధి కవర్ని అందుకున్నాడు. తెరవకుండా దాన్ని అలాగే ఎడిటర్ పరాంకుశం వేపు విసిరాడు. "నాదికాదు. కష్టపడి సంపాదించిన సంపాదకుడిది!" అన్నాడు నవ్వుతూ. క్షణంలో అతని మొహం గంభీరంగా తయారైంది.

"మిస్టర్ ఎడిటర్, నా వ్యక్తిగత జీవితాన్ని, ఎవరి తోనూ సంబంధం లేకుండా నాలుగ్గోడల మధ్య—జరిగే నా ఆంతరంగిక వ్యవహారాల్ని దండోరా వేస్తానంటే నేను వద్దనను. హోమ్ మినిస్టర్ వేరు, దయానిధి వేరు! అందరికీ కనిపించే మొహంద్వారా కాకుండా, ఎవ్వరికీ కనిపించని చోటవుండే చిన్న పుట్టుమచ్చ ద్వారా నన్ను గుర్తించాలని నీ పత్రికలూ, ప్రజలూ అనుకుంటే నేను కాదనను! యూ కెన్ గో ఎ హెడ్!"

ఎడిటర్ పరాంకుశం ఇబ్బందిగా కదిలి, నిస్సహాయంగా చక్రవర్తి వైపు చూశాడు. చక్రవర్తి ఏం చెప్పాలా అని

ఆలోచిస్తున్నాడు.

ప్రభంజనం పైకి లేచాడు. పరాంకుశం చేతిలోని కవర్ని మెల్లిగా తీసుకున్నాడు. జేబులోంచీ సిగరెట్ లైటర్ తీసి వెలిగించి, మంటను కవర్ కింద పెట్టాడు. కాస్సేపట్లో కవరు కాలి బూడిదై పోయింది. రాలి పోతున్న బూడిద కిందకి ఖాళీ ప్లేటు జరిపాడు. అందరూ ఆశ్చర్యంగా చూస్తున్నారు. బూడిదని సింక్ లో పడేసి నీళ్ళువదిలి, ప్రభంజనం నవ్వుతూ చూశాడు.

చక్రవర్తి నవ్వు గదిలో ప్రతిధ్వనించింది. క్షణంలో అందరూ శృతికలిపారు. దయానిధి చిరునవ్వుతో చూస్తున్నాడు. ఐజీ వొంగి దయానిధి చెవిలో ఏదో చెప్పాడు.

"నా రాష్ట్రంలో, అన్నింటికీ తెగించిన దోపిడీ ముఠాను అతి తక్కువ వ్యవధిలో పట్టి, అప్పజెప్పినందుకు పోలీసుశాఖ తరఫున, రిపోర్టర్ ప్రభంజనంకి పాతిక వేల రూపాయల బహుమతి ప్రకటించడానికి ఎంతో సంతోషిస్తున్నా!" అన్నాడు దయానిధి. అందరూ చప్పట్లుకొట్టారు.

చక్రవర్తి లేచి నిలబడ్డాడు. "మా ప్రభంజనంకి మా చక్రవర్తి పబ్లికేషన్స్ పాతిక వేల రూపాయల అవార్డు ఇస్తుంది!" అన్నాడు సగర్వంగా.

అందరూ మళ్ళీ చప్పట్లు చరిచారు.

—:అ యి పో యి ం ది:—